

ת.א 51046-04-17

בבית המשפט השלום

בתל אביב – יפו

התובעים:

שוטה חובל ואח'

ע"י ב"כ עו"ד ר. לוינטל

מרחי יגאל אלון 155, תל אביב יפו

טל' – 03-5243344 פקס' – 03-5243355

נגד

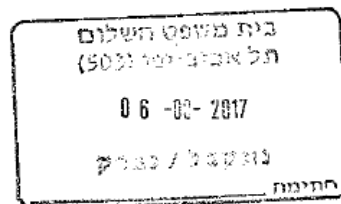
הנתבעת:

שרון שפורר

ע"י עו"ד ט. ליבליך, משרד עו"ד ליבליך – מוזר

מרחי נמל תל אביב 40, בית יואל, תל אביב - יפו

טל' 03-5442370 פקס' 03-5442375

כתב הגנה מטעם הנתבעת

"במעשיו דלעיל הפר הנאשם אמונים בכך, שבתפקידו, כראש אגף הרישוי והפיקוח על הבנייה בעיריית תל-אביב-יפו, פעל לקידום ענייניהם של בניו, אחיו ואחיינו, תוך שהורה ו/או הנחה את העובדים, הנתונים למרותו, כיצד לפעול בענייניהם והעמיד עצמו במצב של ניגוד עניינים"

ת"פ 13-11-13566 מ"י נ שוטה בן ישראל חובל

אלו הדברים אשר התובע 1 הואשם בהם והודה בהם.

1. מדובר בתביעת נקם שלא היתה מגיעה לעולם לו הנתבעת לא היתה מזמנת לעדות את התובע 1 ואת התובע 2 במסגרת תביעה אחרת שמתנחלת נגדה על ידי עברין בשם דוד דיגמי - סוחר נשים - שהתייחסות אליו נמצאת גם בכתבות נשוא תביעה זו ושהתובעים עושים עמו עסקי נדל"ן רחבי היקף (ת.א. 22755-06-14 אורבן נדל"ן נ שרון שפורר מתנהל בפני כב' השופטת רחל בת ערקובי, להלן: תביעת דיגמי).
2. במסגרת תביעת דיגמי הנתבעת סוקרת בהרחבה את כל קשרי בני משפחת חובל עם אותו סוחר נשים ואת הדרך שבה פיתח אותו סוחר נשים את עסקיו ואת שיטות הפינוי האלימות שלו ובמסגרת זו הזמינה לאחרונה הנתבעת לעדות את התובעים 1-2 בתביעה זו.
3. מדובר בפרסומים הנוגעים להתנהלות מושחתת של התובע התנהלות שבגינה הורשע התובע! כיצד אם כן יכול התובע לטעון כי שמו נפגע?
4. הנתבעת תציג ותראה לבית המשפט הנכבד בכתב הגנה זה כי טענות התובע 1 בפרט וטענות שאר התובעים בכלל התאינו נוכח הודאתו של התובע בכתב האישום שהוגש נגדו ונוכח דיווח נכון והוגן של הודעת הפרקליטות לתובע בדבר כוונתם להגיש כתב אישום נגדו בכפוף לשימוע.
5. כך, כתב התביעה כולו מלמד על הסטנדרטים התרבותיים והנורמות החברתיות והמשפטיות שבהם אוחזים התובעים כולם, נורמות אשר בית המשפט הנכבד מתבקש להגיד את דברו.
6. מדובר בתביעה הנוגעת לפרסומים מלפני חמש שנים! בעיתון "הארץ" אשר עד לרגע הגשת תביעה זו לא נעשתה כל פנייה של מי מהתובעים אל הנתבעת או אל עיתון "הארץ" להעמיד אותם על כך שקיימות טענות בעניין פרסומים אלו בנוגע לתובעים.
7. התובעים לא הפנו לנתבעת כל בקשה לדייק את הפרסומים או לעדכן את שדרוש לטענתם עדכון. לו היו פונים אליה הדברים היו נבחנים בענייניות.
8. לא רק זו - כדי ללמד על כך שמדובר בתביעת נקם בלבד - גם זו, שבחרו לתבוע רק את הנתבעת, עיתונאית עצמאית.
9. הפעם הראשונה שהתובעים פנו לעיתון היתה כמה שבועות אחרי שהגישו תביעה זו.
10. בכך נעדר מהתובעים כל תום לב אפשרי.

11. לא רק כל אלה מלמד על חוסר תום ליבם של התובעים בהגשת תביעה זו לבית המשפט הנכבד, אלא גם העובדה שכתב התביעה מכיל 170 סעיפים! (ללא סעיפי משנה) ו- 120 עמודי נספחים כך שהנתבעת נאצלת להיגרר להגשת כתב הגנה ארוך על מנת להשיב לטענות התובעים.
12. חמור מכך, כתב התביעה הכה ארוך חסר ציטוטים מדויקים של המילים אשר לטענת כל אחד ואחד מהתובעים מהווים לשון הרע עליו. מדובר בהתנהלות שהיא בניגוד לדין בתביעות מן הסוג הזה. מכתב התביעה עולה כי התובעים 'שולחים' את הנתבעת ואת בית המשפט הנכבד לקושש ולגלות מהם המשפטים אשר אליהם מתכוונים הם בכתב תביעתם להיכנס לראשם של התובעים ולמצוא על אילו משפטים מלינים הם. בית המשפט הנכבד מתבקש שלא לאפשר זאת לתובעים ולהורות על תיקון כתב התביעה. התנהלות שכזו, בתביעה המחזיקה 170 סעיפים וכ- 120 עמודי נספחים מלמדת על רצון לפגוע בהגנת הנתבעת, בסרבול מכוון של הליכי בית המשפט, של שימוש ציני בזכות הגישה לערכאות ומלמדת על קלישות התביעה.
13. כל סעיף שבו לא הודתה הנתבעת מפורש ייחשב כמוכחש.
14. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה. הנתבעת לא "שירבבה" דבר. כל אשר נכתב, נכתב בתום לב, העובדות שצוינו הן אמת והיה בפרסומן עניין ציבורי. כמו כן הפרסומים מהווים גם דיווח נכון והוגן על הליכים משפטיים שהיו ואין לתובעים אלא להליך על עצמם באשר במעשיהם ובהתנהגותם הביאו עליהם את הפרסום.

הדמויות הקשורות לעניין:

15. שוטה חובל – התובע 1 - עובד ציבור, האיש החזק לאורך שנים בעיריית תל אביב, ראש אגף רישוי ופיקוח על הבנייה בעיריית תל אביב שענתת חשדות בנוגע להתנהלותו בתפקידו הרם לשעבר בעירייה ליווה אותו שנים ארוכות.
16. התובע 1 - הורשע על פי הודאתו בכתב אישום חמור במיוחד המפרט את הדברים החמורים שעשה התובע 1 - פקיד ציבור, שמעל בתפקידו במשך שנים ועשה לביתו תוך כדי עבודתו בעירייה, פעל לטובת הקרובים אליו (ובהם התובעים 2 ו-3 עצמם), העשיר את קופתם, דאג לקידום הוצאות היתר בנייה על גג (לדוגמא), שיקר, כיהב וכפה את מרותו על הכפופים לו. **העובדה כי התובע 1 מתייחס בזלזול להרשעתו מלמדת אך ורק עליו ועל תפיסתו המעוותת את משמעות מעשיו ועל הסטנדרטים הנמוכים שבהם הוא אוחז.**
17. על כל זאת אפשר ללמוד מכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון: מדינת ישראל נגד שוטה בן ישראל חובל בת.פ. 13-11-13566 הנה כך מתוארים לדוגמא בלבד חלק ממעשיו של התובע 1:

"במועד, שאינו ידוע למאשימה במדויק, שחל בין התאריכים 15/1/07 ל- 25/1/07, ובעקבות הגשת בקשת מידע 123-07 על ידי צברי, הכינה מהנדסת הרישוי מיכאלה אנטוניד (להלן: אנטוניד), הכפופה לנאשם, חוות דעת לתיק המידע.

ב. בחוות דעתה רשמה אנטוניד המלצה שלילית בנוסח הבא: "תוכנית ס' לבניית דירות גג אינה חלה על מבנה זה בהיותו בן 3 קומות מעל קומת 1 עמודים חלקית ללא דירת גג הבנויה בהיתר מלפני 1967" (להלן: חוות דעת השלילית).

ג. בעקבות חוות הדעת השלילית של אנטוניד לתיק המידע ובעקבות מידע, ושהובא לפניו, דימן הנאשם את אנטוניד לשיחה בחדרו. במהלך שיחה זו טען הנאשם בפני אנטוניד כי נמצא בתיק הבניין רישום, שהוועדה המחוזית אישרה בשנת 1962 בניית דירה על גג הבניין, כל זאת במסרה לאפשר הגשת בקשה להיתר על פי "תכנית ס'" ולהגישה לוועדת רישוי.

ד. במהלך השיחה עם אנטוניד, לא ציין הנאשם את קשריו עם צברי, מגיש הבקשה למידע.

ה. בהמשך לאמור לעיל הנחה הנאשם את אנטוניד לשנות את חוות דעתה לתיק המידע.

ו. בשלב זה טענה אנטוניד בפניו כי היא לא מצאה היתר לדירת הגג מלפני 1967, אולם הנאשם הנחה אותה לציין בחוות דעתה כי "בין הרישומים בתיק כחוב שבשנת 62 הוועדה המחוזית אישרה דירת גג, אך לא נמצא היתר לדירה זו". (ההדגשות מעתה ואילך אינן במקור אלא אם יצויין אחרת ט.ל.)

18. כתב האישום החמור ממשיך לציין עובדות רבות מהן עולה התנהלות של אני ואפסי, התעלמות מוחלטת מהוראות הדין, ולזול בחובה הציבורית המוטלת על התובע ופגיעה קשה באמון הציבור.

19. חומרת הדברים נלמדת מעצמה. ולכל אלו מתייחס התובע 1 בתביעתו זו בזלזול ומכנה "עבירה מינורית". אלא לאו עבירה אלא עבירות לאו מינורית אלא משמעותיות מאד. וזאת יש להדגיש התובע הורשע במרמה והפרת אמונים.

כתב האישום בו הודה התובע מצ"ב ומסומן 1

הכרעת דין מצ"ב ומסומן 1 א'

20. **שי חובל - התובע 2** - בנו של שוטה חובל, נעצר עם התובע בפרשת השוחד בחשד לתיווך שוחד. **תובע זה בחר לשקר ולכזב ללשכת עורכי הדין עם תום התמחותו.**

וכך נאמר עליו על ידי כב' השופט מודריק:

"לשכת עורכי הדין סירבה להעניק לו רישיון עורך דין משני טעמים. הסעם הראשון הוא שבתצהיריו ללשכת עורכי הדין בראשית ההתמחות ובסיומה נמנע העותר מלציין את העובדה שמתנהלת נגדו חקירה פלילית בחשד לביצוע עבירות חמורות של קבלת

שוחד ותינוך לשוחד. זה אף על פי שהוא היה מודע לדבר שכן החקירה, בשלב ההוא, הייתה חקירה גלויה והעותר נתקד בידי המשטרה "תחת אזהרה".

הטעם השני הוא שעד עצם היום הזה לא הסתיימה החקירה ולא התקבלו החלטות הפרקליטות בעניין תוצאות החקירה ביחס לעותר. מאחר שמדובר בחשד חמור סברה הלשכה שיש להמתין עד לקבלת תוצאות החקירה. ..

ברי שמחזל ההצהרה הכפול חמור למדיי. כשלעצמי אני מפקפק בכך שההצהרה החסרה נעשתה בתום לב מוחלט. ממה נפשך, אם העותר בחן את פרטי טופס ההצהרה וראה לנגדו את הדרישה להצהיר על כך שלא מקתיימת נגדו חקירה פלילית, אין זאת אלא שהתעלם מן הדרישה. זו התעלמות מודעת שתום הלב ממנה והלאה. ואם נמנע העותר מעיון בפרטי טופס ההצהרה, מילא את הפרטים וחתם עליהם כלאחר יד, הרי זה מין "עצימת עיניים" שלצורך החלטה במישור המנהלי אינה נופלת בהומרתה בהרבה מן החתימה המודעת על התצהירים.

הפגם החמור שבהצהרה הכפולה אינו מטהר זאינו מצטמצם גם נוכח הודעת הפרקליטות שסביר שלא יוגש נגד העותר כתב אישום. שהרי התצהיר הפגום נועד לעוור את עיני מוסדות הלשכה לשם אישור התמחות ולשם הענקת הרישיון במקום שהרשות צפויה לשקול לסרב להתיר את הנ"ל."

החלטת כב' השופט מודריק מצ"ב ומסומן 2

21. זהו התובע 2 זוהי דרך הילוכו וזוהי תפיסתו את המותר והאסור לאורך כל הדרך ואלו הם הסטנדרטים שבהם הוא אוחז.

22. ישראל חובל – תובע 3 – גם הוא בנו של שוטה חובל, עבד ברשות המיסים - מפקח בכיר לשומה ברשות המיסים וגם הוא מעל בתפקידו ופגע פגיעה חמורה באמון הציבור. הוא הורשע בעבירות משמעת על כך שנכנס ב - 70 (!) הזדמנויות שונות שלא מתוקף תפקידו למאגר המידע של רשות המיסים ושלף ממנו שלא לצרכי עבודה מידע על קרובי משפחתו (שעם אחד לפחות משפחתו של התובע 3 היתה מסוכסכת).

23. ועל מעשיו נקבע ונאמר כך :

"למותר לחזור ולהזגיש כי העבירות המשמעתיות של שליפת מידע ממאגרים, שלא לצורכי התפקיד, יוצרות פגיעה קשה בתדמיתו של שירות המדינה, ופוגעות באמון הציבור בשירות זה. הנאשם פגע בערכים מוגנים של הזכות לפרטיות ושל שמירת הסודיות המוטלות על עובד ציבור."

24. התובע 3 נאלץ להתפטר מתפקידו לאחר שהגיע להסדר טיעון עם נציבות המדינה.

גזר הדין בעניינו של התובע 3 מצ"ב ומסומן 3

25. יוסי חן עו"ד - אחיינו של התובע 1 וכן דודם של התובעים 2-3. נעצר עם התובע 1 בפרשת השוחד. התובע 2 התמחה במשרדו. היה שותף בעסקי נדל"ן יחד עם בניו של התובע 1 ואף עם סוחר הנשים דודו דגמי. על פי הודאת התובע 1 בכתב האישום שהוגש נגדו "בזמנים

הרלוונטים שררו בינו ובין חן יחסי קרבה משפחתית ובין השניים התקיימו קשרים כספיים שנגעו לרכישת נכסי המקרקעין בבלגיה בגרוזיה ובתל אביב".

26. והנה דוגמא לדרך שבה מתנהלים בני המשפחה המוזכרים לעיל.
כתב האישום בו הודה התובע 1 כולל התייחסות נרחבת לאחינו ולילדיו בשני סעיפי אישום:

"ביום 5.10.06 או בסמוך לכך רכש עו"ד חן, בנאמנות עבור אחרים (להלן - בעלי הנכס), גג חכיוות בניה בנכס, ברחוב בן יהודה 13 בתל אביב (להלן - הנכס), בעלות של 300,000 בצירוף מס ערך מוסף.

2. בעלי הנכס הינם כדלקמן: שי וישראל חובל, בניו של הנאשם, שרתה שטשוזילי, "חברת בן יהודה 13 בע"מ", מ"ישה חן, "ביס אחזקות בע"מ". [...]

4. בעלי הנכס הגישו בקשה להיתר בניה בנכס (להלן: הבקשה).

5. הנאשם פעל לקידום ענייני הנכס, המטופלים באגף שבראשותו, חרף העובדה כי המדובר בנכס, השייך בין השאר לילדיו ואחינו [...]

במעשיו דלעיל הפך נאשם אמונים בכך, שבתפקידו, כראש אגף הרישוי והפיקוח על הבנייה בעיריית תל-אביב-יפו, פעל לקידום ענייניהם של בניו, אחיו ואחינו, תוך שהורה ו/או הנחה את העובדים, הנתונים למרותו, כיצד לפעול בענייניהם והעמיד עצמו במצב של ניגוד עניינים".

27. הנה כי כן, כחוט השני עוברים הכוזבים, ניצול לרעה של המידע המצוי בידי התובעים, קבלת דבר במרמה, הסתרת מידע, הפרת אמונים, מרמה וסטנדרטים חברתיים וחוקיים מעוותים אצל התובעים והמקורבים אליהם.

28. דודו דגמי – עבריין אלים וחמום מוח שהמשיך במסלול חיי הפשע לאחר שחתם על הסכם "עד מדינה" - ובמקביל מבצע עיסקאות נדל"ן בהיקף של מאות מיליוני שקלים. במסגרת פרשת סחר בנשים נתפס אותו דגמי כסוחר נשים והפך לימים לעד מדינה. בעדותו חשף את שיטות העבודה של סוחרי הנשים. הוא תיאר את עצמו כשותף עסקי מרכזי ודומיננטי ביותר של הנאשמים בעבירות של סחר בנשים.

29. בעדותו מתאר דגמי כיצד התבצע הסחר, הלכה למעשה: כיצד התנהגו, הוא ושותפיו הנאשמים בפרשת הסחר לנשים שעבדו אצלם; כיצד נקנו; כיצד נבחרו; כיצד ובאילו מקומות הם פעלו ברחבי העיר; כיצד נהגו בהן בצורה משפילה ומבזה (לרבות החרמת דרכניהן, השכרתן תמורת 500 ₪ ביום לסוחרי נשים אחרים, הכאתן וכיו"ב) וכיצד עסקו בסחר בנשים גם בחו"ל.

30. בעודו עד מדינה - דגמי הורשע בסחיטה באיומים של שוכר בפריקט נדל"ן גדול בתל אביב תמורת מאות אלפי שקלים יחד עם ראש ארגון הפשע היפואי עיזאת חמאד (להלן: פרשת עיזאת חמאד).

בני משפחת חובל מנהלים עסקים עם דגמי כבר שנים ארוכות.

31. **ד.ח. - חבר נוסף ברשת הסחר בנשים שהפך לעד מדינה בפרשת הסחר בנשים בזכות ההתעקשות של דודו דגמי על הכללתו בהסכם. שמו של ר.ח. אסור כיום בפרסום.**
32. **אם לא די בכל אלו - סביב המשפחה סובבות מלבד שני סוחרי הנשים (דודו דגמי ור.ח.) שמשתלבים בעסקי הנדל"ן עוד שתי זמויות שגם להן קיימת הכרות עם מערכת אכיפת החוק:**
33. **הראשונה - גיסו של שוטה חובל, שבתאי מיכאלי. מיכאלי שותף של שוטה חובל במגרש בבת ים (בין בעצמו או על ידי מקורבים לו). הורשע וריצה מאסר ממושך על חלקו באחת מהברחות הסמים הגדולות בישראל של מיליון כדורי אקסטוזי. זה היה המאסר השלישי שריצה אחרי שני מאסרי נוספים בשנות ה-90.**
34. **הדמות השניה - איתן סגל עו"ד. עו"ד סגל נמנה על התשודים בפרשת השוחד בעיריית תל אביב. בכתב האישום בו הורשע התובע 1 הוא מוזכר כבעלים יחד עם עו"ד חן של זכויות בנייה בבניין ברח' בן יהודה 146 בתל אביב, אשר שוטה חובל פעל כדי לקדם את ענייניו. עו"ד חן התמחה במשרדו של עו"ד איתן סגל. עו"ד סגל כיום הוא עורך הדין של החברה של ילדיו של שוטה חובל וגם עורך הדין של חברת אורבן נדל"ן השייכת לסוחר הנשים דודו דגמי. שני שופטים ביקרו בעבר את התנהלותו ומהימנותו כעורך דין בעסקאות נדל"ן בתביעות שהוגשו נגד נתבעים שונים והוא בכללם.**
- הנה מה שנקבע בת"א 5050-08-07 דלר נ' סגל ואח' בבית המשפט המחוזי מרכז [פורסם בנבו]:
- "אין ספק שהתנהלותו של סגל מעוררת תהיות רבות לעניין מיזת מעורבותו בעסקה ובתום ליבו [...] עדותו של לוי הייתה מהימנה עלי. לא ברור לשם מה נדרשה נוכחותו של לוי במשרדו של סגל לאחר שהעסקה סוכמה ככל הנראה לפני הגעתו. התרשמתי כי לוי נגרר לעסקה שהמעורבים בה היו קשורים ביניהם, והיו כשלעצמם מעורבים בעניינים לא כשרים שונים כפי שפורט לעיל וכפי שיפורט בהמשך. זו גם הייתה התרשמותו של עו"ד ברנט שעסק בעניין המקרקעין מטעם משרד הרצוג פוקס נאמן, בזמן אמת (פר' עמ' 113 ש' 8-9).
- ובתיק אחר - ת"א 21725-01 שורה בע"ס נ' א.רודניק נכסים והשקעות בע"מ ואח' [פורסם בנבו] שהתנהל נגד אותו סגל נקבע בעניינו כי:
- "טענות הנתבע 7 (עו"ד סגל ט.ל.) להיעדר מעורבותו בשלב זה של ההליכים, אינן מתיישבות עם המסמכים והטפסים שנחתמו ביום 01/08/99 [...] ושעה שלא ניתן על ידי הנתבע 7 הסבר מניח את הדעת, כיצד לא היה מעורב בענייני הנתבעות 1 על רקע הכנת מסמכים וטפסים אלה. בנוסף, לא ניתן להתעלם מעדותו של הנתבע 7 (עמוד 239 לפרוטוקול), לפיה קיבל לידיו בשלב הראשון של המשא ומתן ניירת מצולמת, ובשלב שני ניירת מקורית, גרסה שאינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם טענות הנתבע 7, לפיהן כל מעורבותו במשא ומתן הייתה בת יומיים בלבד, בתאריכים 15-16/08/99.**

זאת ועוד, על רקע העובדה שהנתבע 7 לא נרתע בעדותו לכפור תחילה בטענה, שערך את המסמכים והטפסים הנוגעים להעברת המניות מהנתבע 2 לנתבע 3 (עמוד 227 לפרוטוקול), טענה ממנה חזר הנתבע 7 בהמשך עדותו ובסיכומיו, לא ניתן ליתן אמון בגרסתו הנוספת של הנתבע 7, לפיה לא היה נוכח במעמד חתימת המסמכים, גרסה אותה מעלה הנתבע 7 על מנת למזער את חלקו בעסקת המכר.

35. הנה כי כן, התובעים עטופים עד צוואר באנשים ובדמויות מפוקפקות שחוסר אמינות היא נר לרגליהם, הסטנדרטים החברתיים והקודים המוסכמים בין בני תרבות ואזרחים מן השורה נדמה שאינם קיימים כלל אצלם.

עדות נוספת לחוסר האמינות של התובעים כפי שניכרת בכל אשר יפנו עוברת כחוט השני גם בכתב תביעה זה. כך לדוגמא –

א. התובע מעלים במכוון מעיני בית המשפט הנכבד כי הוא הורשע גם במרמה ולא רק בהפרת אמונים. כתב האישום בו הודה והכרעת הדין בעניינו שווים אלף מילים. כמובן שהתובע לא טורח לצרף את הרשעתו.

ב. התובע טוען כי מעולם לא הושלך ראש של תרנגולת אליו (סעיף 39 לכתב התביעה) וככל שהוא זוכר גם לא שפכו חומצה על רכבו, אלא שדברים נחרצים אלו עומדים בסתירה לעדותו בתפ"ח 34337-05-11 מ"י נ' פינקלשטיין ואח' בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

עדותו לעניין זה מצ"ב ומסומנת 4

ג. כך, טוענים התובעים כי אין להם כל קשר לבניין ברח' בסלמה 7 וכי תמותו של התובע 1 מכרה את כל זכויותיה בנכס כבר ב-2008 אך אינם מגלים כי לחמות יש ויש חלקים בנכס עד היום כפי שאפשר לראות בנסח הטאבו השייך לכתובת זו וכפי שיבואר עוד בהמשך כתב הגנה זה.

נסח הטאבו בעניין הבניין ברח' סלמה (כפי שהיה עובר לכתבות ואף כיום) מצ"ב ומסומן 5

ד. כך, טוען התובע 1 כי מעולם לא היו לו נכסים בבלגיה אלא שבהסדר הטיעון בו הורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין – 'מרמה והפרת אמונים', הודה כי הוא ואחרים היו שותפים לעסקאות הקשורות בנכסי נדל"ן שונים בבלגיה במקום אחד ובמקום אחר הודה כי בינו ובין אחיינו התקיימו קשרים כספיים שנגעו לרכישת נכסי מקרקעין בבלגיה, גרוזיה ובתל אביב.

36. אלו הן רק דוגמאות המלמדות על הכלל.

37. לא רק חצאי אמיתות, שקרים וחוסר תום לב נמצאים בתביעה זו אלא גם הסתרות וחוסר בהירות מכוונים. התובעים נמנעים במכוון מלצטט את המילים המדוייקות אשר מהוות לטענתם הוצאת לשון הרע עליהם – ולא בכדי. בנוסף, כאשר קוראים את כתב התביעה רב הנסתר על הגלוי, לא ברור מתי הם מלינים על הכתבות ומתי טענותיהם מכוונות לפייסבוק, ואם מדובר על שניהם מדוע אין ציטוט של הדברים שעליהם מלינים התובעים. התנהלות זו

- מלמדת כי מדובר בתביעה לא עניינית אשר מטרתה היא זרה לטענות המתחסדות של התובעים כאילו נפגע שמם.
38. העובדה כי מדובר בתביעת נקם לא עניינית נגד הנתבעת רק מתחדדת לא רק נוכח העובדה כי התובעים בחרו לתבוע רק את הנתבעת אלא גם נוכח חוסר תום הלב של מי שסירבו למסור תגובות למרות פניות חוזרות ונשנות ומי שמעולם לא פנו לכתבת או לעיתון בכדי להעמיד דברים על דיוקם כפי שהם רואים זאת בכל הנוגע אליהם.
39. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה. **התובעים אינם מפרטים מהן המילים המדויקות** שעליהן הם מליינים כפי שדורש הדין ועל כן אין כל אפשרות עניינית להתייחס ברצינות לטענותיהם. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על תיקון המחזל. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה בהתאם לכשיובהרו הדברים.
40. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה. כאמור לעיל, תביעה זו באה לעולם רק משום שהנתבעת ביקשה את עדותו של התובע 1 ושל התובע 2 במסגרת תביעת דגמי המתנהלת נגדה. מדובר בניצול ציני וחוסר תום לב של הליכי בית המשפט ושל הזכות לגישה לערכאות. בית המשפט הנכבד מתבקש שלא לאפשר זאת.
41. הנתבעת מכחישה את טענות התובעים. מדובר בטענות חסרות בסיס עובדתי או משפטי ודין להידחות על הטף.
42. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה. טענות כלליות וכוללניות של התובעים אין להן מקום בכתב התביעה. **ככל שיש לתובעים טענות ממוקדות ראוי היה כי יעלו אותן בכתב התביעה ולא ישאירו אותן עמומות** כך שאי אפשר יהיה להתייחס ברצינות ובענייניות לטענות.
43. מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה. מוכחשת פרשנות התובעים באשר לאיכות הכתבות. כל אשר נכתב מוגן הוא על פי ההגנות העומדות לנתבעת על פי חוק איסור לשון הרע, הפרסומים הם אמת, היה בהם עניין ציבורי והגנה זו לא תישלל ככל שמדובר בפרט לוואי שלא היתה בו פגיעה של ממש. כמו כן הפרסומים מוגנים על פי הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. מדובר בהבעת דיעה על מעשים שעשו התובעים באופן פומבי. הנתבעת היתה חייבת לעשות את הפרסומים מכוח עיסוקה כעיתונאית אשר מחוייבת להביא לידיעת הציבור עניינים הקשורים לאורחות חיו והתנהלותו. כמו כן מדובר בדיווחים נכונים והוגנים על הליכים משפטיים אשר התנהלו בין הרשויות לבין יחידי משפחת חובל ועל כן הדיווח בעניינים מוגן באופן מוחלט.
44. מוכחש האמור בסעיף 7 לכתב התביעה. למיטב ידיעת הנתבעת התובעים פנו לעיתון 'הארץ' רק כחודשיים לאחר הגשת התביעה הנוכחית.
45. מוכחש האמור בסעיף 8 לכתב התביעה. הנתבעת לא הוציאה כל לשון הרע על מי מהתובעים. התובעים יודעים זאת היטב. העובדה כי שקטו על שמריהם במשך 5 שנים מיום הפרסום הראשון בעיתון 'הארץ' וכשנה מיום צירוף לינק לחלק מהכתבות בדף הפייסבוק של הנתבעת מלמדות על רצינות טענות התובעים ומלמדות כי מדובר בתביעת

נקם, שכל מטרתה היא להטיל דופי במעשי הנתבעת (בחסות ההגנה על כתבי בי- דין) ולהטיל מורא על הנתבעת ולהביא להשתקתה ולהלך עליה אימים. בית המשפט הנכבד מתבקש שלא לאפשר זאת לתובעים.

46. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה. **שוב התובעים נוקטים בלשון כוללנית וכללית מבלי לדייק ולציין מהן המילים המדויקות** אשר לגביהן הם מלינים וכל זאת בניגוד לדין ולהלכה בעניין. אין הנתבעת יכולה להתייחס באופן רציני וענייני לדברים אלו ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקתם בשל היותם מסרבלים את הדיון ואינם עומדים בדרישות התקנות בעניין. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לכשיתוקן הפגם.

47. מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה. לא ברור למה מתכוונים התובעים כשהם טוענים כי "בזכות עבודה מאומצת של הנתבעת מאחורי הקלעים הכתבות שבו להופיע בראשי עמודי מנועי החיפוש" ובכל מקרה מדובר בטענה הזויה המלמדת על תפיסתם המעוותת של התובעים את המציאות. לא ברור והתובעים אף אינם טורחים להסביר למה כוונתם במשפט האחרון של סעיף זה הנוגע לכך שלכאורה הנתבעת אמרה כי הכתבות פורסמו שוב ב- 2015.

48. מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה. מוכחשות טענות התובעים בסעיף זה באשר לכך שהתובעים טוענים כי "הנתבעת ממשיכה לפרסם כתבות נוספות לא מעודכנות המכילות מידע שגוי ושקרי אודות התובע" – לא ברור מהיכן שואבים התובעים את טענה זו ועל אילו כתבות מדובר, וממילא התובעים לא מפרטים מהן אותן כתבות ועל כן אין אפשרות עניינית ורצינית להתייחס לטענותיהם. כפי שיפורט בכתב הגנה זה - **דבר לא נכתב על נתבעת 4 המהווה לשון הרע עליה**. כך, גם כל הדברים שנכתבו על שאר התובעים לא רק שהם אינם מהווים לשון הרע אלא שהם גם מוגנים על פי ההגנות הקבועות גם בחוק איסור לשון הרע.

49. יתרה מכך אין כל עילת תביעה לא בדברים שנכתבו על התובעים בפייסבוק של הנתבעת ואין במתן קישור לכתבות משום לשון הרע.

50. מוכחש האמור בסעיף 12 של כתב התביעה. **שוב התובעים אינם מפנים באופן מדויק למה הם מתכוונים והיכן במסגרת נספח 1 מופיעים הדברים שעליהם הם מלינים**.

51. התובעים מצרפים ארבעה פוסטים (נספח 1) ומצטטים ומפנים רק לשניים. שני הפוסטים הראשונים אינם מהווים עילת תביעה כלל והתובעים אף אינם מתייחסים אליהם. הפוסט השלישי מתייחס לעובדה כי שמו של דודו דגמי הותר לפרסום, מצטט את תגובתו של התובע ומכיל **לינק בלבד**, מכון שכך אין באמור משום לשון הרע וצירוף **הלינק אינו מהווה פרסום לשון הרע**.

52. הפוסט הרביעי מצטט קטע מעדותו של דודו דגמי במשטרה. גם פוסט זה פורסם בסמוך להחלטת בית המשפט בתביעת דגמי. מקריאת הפוסט הרביעי ברור שהתובעים אינם מבינים במה מדובר וקוראים דברים לתוך הפוסט שאינם כתובים בו. כך גם הטענה של התובעים כאילו דברים הנוגעים אליהם פורסמו בשנת 2015.

53. משלא צורף הפוסט ככל שהיה כזה משנת 2015, אין אפשרות להגיב באופן רציני וענייני לטענות התובעים.
54. למעלה מן הצורך תבהיר הנתבעת כי הבניין ברחי נחלת בנימין 100 אכן היה שייך לתובע כאשר דגמי ור.ח הפעילו בו בית זונות ודגמי – סוחר הנשים אכן חבר של בני משפחתו של שוטה ועושה איתם עסקים.
55. **ויוזגש, התייחסויות הנתבעת בפוסטים הללו העמידו במרכז את סוחר הנשים ואיל הנדל"ן זדוו דגמי ולא את התובעים.**
56. לאור האמור ברור אם כן, כי תביעת התובעים כיום אינה אמיתית ועניינית וכל כולה מהווה ניסיון ללחוץ את הנתבעת על מנת שתחזור בה מזימונם בתביעת דיגמי.
57. מוכחש האמור בסעיף 13 לכתב התביעה. מקורם של הנכסים, קנייתם וההשקעות הכספיות בהם מעוררים תמיהה – מדובר במצבת נכסים שאכן אינה מתיישבת עם משכורתו של פקיד ציבור שילדיו הבגירים התגוררו בביתו והם חסרי ניסיון תעסוקתי של ממש. מדובר בהבעת דיעה מובהקת. ממילא **התובעים אינם מצטטים את המילים המדוייקות** אשר עליהם הם מלינים ועל כן אין הנתבעת יכולה להתייחס ברצינות ובאופן ענייני לטענותיהם. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על תיקון המחדל של התובעים והנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה בהתאם.
58. זאת ועוד, לא ברורה טרוניית התובעים בעניין "עדכון" כלשהו. ראשית ייטען כי לא היתה כל פנייה - לא לנתבעת ואף לא לעיתון 'הארץ' עובר להגשת תביעה זו לעדכן את אשר לטענת התובעים דרוש עדכון. שנית, לו היו פונים, אפשר היה באופן ענייני להתייחס לדרישותיהם.
59. משלא עשו כן התובעים הרי שהם אשמים במחדלם שלהם.
60. משלא עשו כן התובעים ברור כי תביעה זו נולדה רק על מנת ללחוץ על הנתבעת, להפחידה ולהניא אותה מלהמשיך ולכתוב על התובעים או על מקורביהם ובכך לגרום לנתבעת לחזור בה מזימונם לעדות בתביעת דיגמי.
61. לו באמת היה חשוב לתובעים לתקן את אשר לטענתם ראוי לו להיות מתוקן היו פונים מידי עם קבלת ההחלטות הרלוונטיות בעניינם ופועלים על פי הוראת סעיף 25 א' לחוק איסור לשון הרע ולא שוקטים על שמריהם במשך חמש שנים.
62. מוכחש האמור בסעיף 14 לכתב התביעה. מוכחשת גם פרשנות התובעים. הדברים הובאו בצורה מדוייקת, בשם אומרים, בתום לב ותוך ציטוט נכון והוגן מכתבי בי-דין אשר התנהלו נגד חלק מהתובעים ותוך קבלת תגובת התובעים - כל פרסום לגופו. יחד עם זאת ברור כי התובע, בני משפחתו והמקורבים אליו אכן מקיימים קשרים עם אנשי ארגוני פשיעה. כאמור לעיל, לא התבקש כל עדכון עובר להגשת התביעה. משלא עשו כן התובעים הרי שהם אשמים במחדלם שלהם.

63. משלא עשו כן התובעים ברור כי תביעה זו נולדה רק על מנת ללחוץ על הנתבעת, להפחידה ולהניא אותה מלהמשיך ולכתוב על התובעים או על מקורביהם, להלך עליה אימים ולגרום לביטול זימונם של התובעים 1-2 מלהעיד בתביעת דיגמי.
64. לו באמת היה חשוב לתובעים לתקן את אשר טענתם ראוי לו להיות מתוקן היו עושים זאת מיד עם קבלת ההחלטות הרלוונטיות בעניינם (ככל שהיו כאלה) ופועלים על פי הוראת סעיף 25 אי לחוק איסור לשון הרע ולא שוקטים על שמריהם במשך חמש שנים.
65. הנתבעת תטען כי מדובר בפרסומים ראויים, חשובים, בעלי חשיבות ציבורית ואין כל מניעה ולא היתה כל מניעה לפרסומם.
66. מוכחש האמור בסעיף 15 לכתב התביעה. הנתבעת לא הפרה שום חוק ושום סעיף של חוק.
67. מוכחש האמור בסעיף 16 לכתב התביעה. הנתבעת לא הפרה שום חוק ושום סעיף של חוק. הפרסומים נשוא תביעה זו מוגנים על פי ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע - מדובר בדיווחים נכונים והוגנים על הליכים משפטיים וכתבי בי - דין שהתנהלו נגד התובעים, כולט וחלקם. מדובר בדברים שהם אמת והיה בהם עניין ציבורי, הפרסומים נכתבו בתום לב, היתה לנתבעת מתוקף תפקידה חובה חברתית מוסרית וציבורית לעשות את הפרסומים, מדובר בביקורת על התנהלות התובעים במסגרת תפקידם הן הציבורי והן בכלל בשל היות התנהגותם רלוונטית לכלל הציבור.
68. סעיף 17 – לא מוכחש.
69. באשר לאמור בסעיף 18 לכתב התביעה – מרוב ניסיונות לחיסולו של התובע, הוא אינו זוכר כי שפכו לו תומצה על האוטו וזרקו לו ראש כרות של תרנגולת.
70. באשר לסעיף 19 לכתב התביעה - נדמה שהאמור בסעיף זה באשר לתפיסתו של התובע את כתב האישום החמור והאישומים החמורים שבהם הודה, מלמדים על העיוות המוסרי בו לוקה התובע יחד עם שאר התובעים בתביעה זו. האם באמת ראש מחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בתל אביב מספר לעצמו סיפור כי מדובר בכתב אישום מינורי? אחת הרעות החולות של מדינת ישראל היא הפרת אמונים בעיקר כאשר מדובר בתובע שנשא בתפקיד כה רם ובעל כוח רב והשפעה כל כך רבה על העיר תל אביב.
71. מוכחש האמור בסעיף 20 לכתב התביעה. ומוכחשת פרשנות התובעים באשר להתנהגות הנתבעת. העובדה כי התובעים מזכירים את התביעה השנייה - תביעת דיגמי בתביעתם שלהם מלמדת ומוכיחה כי תביעה זו לא הוגשה ממניעים עניינים על מנת לשקם את שמם הרע אלא מדובר בתביעה טקטית בלתי ראויה שכל מטרתה כאמור, להניא ולחשתיק את הנתבעת מלסקר את התנהלותם של התובעים והמקורבים להם.
72. באשר לאמור בסעיף 21 לכתב התביעה – עיסוקיו של התובע 2 התנהלותו ומעשיו הם אשר הביאו עליו את הפרסום.
73. באשר לאמור בסעיף 22 לכתב התביעה – מדהים הדבר שגם התובע 3 סבור כי אין מתום בהתנהלותו העבריינית. התובע 3 כפקיד ציבור עשה במאגר המידע של רשות המיסים

כבשלו. מדובר בעבירה חמורה ביותר והעובדה כי התובע 3 סבור כי מדובר במעשה פגוע וחסר ערך מלמדת על עולם הערכים המוסריים של התובע ומשפחתו "למותר לחזור ולהדגיש כי העבירות המשמעותיות של שליפת מידע ממאגרים, שלא לצורכי התפקיד, יוצרות פגיעה קשה בתדמיתו של שירות המדינה, ופוגעות באמון הציבור בשירות זה. הנאשם פגע בערכים מוגנים של הזכות לפרטיות ושל שמירת הסודיות המוטלות על עובד ציבור."

החלטת בית הדין של נציבות המדינה מצ"ב ומסומן 6

74. זה האיש וזו דרכו ואלו הסטנדרטים שלו.
75. באשר לאמור בסעיף 23 לכתב התביעה – התובעת 4 שימשה כאשת קש עבור בעלה שעבד ברשות המסים והחזיקה את מניות חברת ד.י.ש בלו סי בע"מ (דוד, ישראל ושי בלו סי). אין בכל הפרסומים נשוא התביעה משום לשון הרע על התובעת 4 והגשת תביעה בשמה היא אך ורק כדי להאדיר את כמות התובעים בתביעה זו תוך ניסיון לקבל פיצוי כספי גם עבור תובעת סרק זו.
76. יתרה מכך גם טענת התובעת 4 כאילו מינויה היה כרוך מכרז – אינו נכון. תגובת עיריית תל אביב בזמן אמת עת הפרסום יצא לאור ביום - 24.5.2013 הוא ברור וחד והוא בניגוד לדברי התובעת. התובעת 4 לא נבחרה במכרז: "קארין חובל אינה עובדת במשרה קבועה הדרושת מכרז, אלא מחליפה באופן זמני מזכירה זוטרה שיצאה לחופשת לידה... עם סיום חופשת הלידה, בעוד מספר ימים, תסתיים גם עבודתה בעירייה".
77. דין התביעה של התובעת 4 להידחות על הסף היות והיא אינה מגלה עילה.
78. באשר לאמור בסעיף 24 לכתב התביעה – אין כל קשר לאמור בסעיף זה ואין כל רלוונטיות לכתב התביעה למעט העובדה כי הנתבעת אכן עיתונאית שעבדה בעיתון 'הארץ' ושם הופיעו פרסומיה. העובדה כי התובעים מציינים כי קיימות תביעות נוספות נגד הנתבעת מלמדת רק על חוסר תום ליבם של התובעים ועל כך שהם מנצלים את הגישה לערכאות הפתוחה לכל אדם ניצול ציני המלמד עליהם יותר מכל.
79. מוכחש האמור בסעיף 25 לכתב התביעה. כל אשר פורסם הוא מוגן על פי ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע כאמור לעיל, כמו כן כל אשר פורסם מוגן על פי האמור בסעיפים 65 ו - 68 לפקודת הניקין ודין תביעה זו להידחות.
80. מוכחש האמור בסעיף 26 לכתב התביעה. כל אשר פורסם מוגן על פי ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע כאמור לעיל, כמו כן כל אשר פורסם מוגן על פי האמור בסעיפים 65 ו - 68 לפקודת הניקין ודין תביעה זו להידחות.
81. מוכחש האמור בסעיף 27 לכתב התביעה. הנתבעת לא הפיצה דבר אלא הפנתה על ידי לינק לשתי כתבות בלבד שפורסמו בעיתון 'הארץ'. הפנייה על ידי לינק אינה מהווה לשון הרע.

82. לא היתה כל פנייה לנתבעת ואף לא לעיתון 'הארץ' עובר להגשת תביעה זו לעדכן את אשר לטענת התובעים דרוש עדכון. לו היו פונים, אפשר היה באופן ענייני להתייחס לדרישותיהם.
83. משלא עשו כן התובעים הרי שהם אשמים במחדלם שלהם ואין להם אלא לחלין על עצמם.
84. משלא עשו כן התובעים ברור כי תביעה זו נולדה רק על מנת ללחוץ על הנתבעת, להפחידה ולהניא אותה מלהמשיך ולכתוב על התובעים או על מקורביהם ולגרום לביטול זימנום של התובעים 1-2 מלהעיד בתביעת דיגמי.
85. לו באמת היה חשוב לתובעים לתקן את אשר לטענתם ראוי לו להיות מתוקן היו עושים זאת מיד עם קבלת ההחלטות הרלוונטיות בעניינם ופועלים על פי הוראת סעיף 25 א' לחוק איסור לשון הרע ולא שוקטים על שמריהם במשך חמש שנים.
86. מוכחש האמור בסעיף 28 לכתב התביעה. לא היתה פנייה לנתבעת ולא לעיתון 'הארץ' לא לפני הגשת התביעה, לא אחרי הסדר הטיעון של התובע, ולא אחרי כל החלטה אחרת של המשטרה או הפרקליטות (ככל שהיתה החלטה כזו) בנוגע לתובעים האחרים. מדובר בטענות 'אווירה' שאין להן בסיס והן נועדו לסמא את עיני בית המשפט הנכבד. כלל לא ברור מה כוונתם של התובעים כאשר הם טוענים כי **בד בבד** נעשתה פניה לעיתון 'הארץ'. האם כוונתם לפניה שנעשתה בד בבד לפרסומים בפייסבוק, לפרסומים ב'הארץ' ואולי בכלל להגשת תביעה זו? כאמור בכל מקרה עד לאחרונה, כחודשיים לאחר הגשת תביעה זו, לא נעשתה כל פניה לעיתון 'הארץ' ועד לרגע זה אף לא לנתבעת.
87. מוכחש האמור בסעיף 29 לכתב התביעה. כל עובדה שפורסמה היא עובדת אמת אשר היה בה עניין ציבורי.
88. מוכחש האמור בסעיף 30 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים בסעיף זה. הנתבעת עשתה עבודתה כעיתונאית אחראית המדווחת על נושאים בעלי חשיבות ציבורית. אלא שהתובעים מלבד לחשמיץ את הנתבעת בחסות כתב התביעה אינם מדייקים אפילו בעובדות פשוטות כמו תאריך פתיחת החקירה המשטרתית, מעצרו של התובע והשימוע שהיה לתובע בפרקליטות. מעצרו של התובע 1 היה בשנת 2008 ובשנת 2012 עת כתיבת הכתבות זומן התובע לשימוע בפרקליטות.
89. מוכחשות טענות התובע באשר לבריאותו – מחוסר ידיעה.
90. מוכחש האמור בסעיף 31 לכתב התביעה. התובעים לא פנו אל הנתבעת לא בזמן אמת (בשנים 2012-2013) ואף לא כעת לפני הגשת תביעה זו בטענה כי הדברים לא נכונים לכאורה. התובעים בחרו להגיש תביעה זו מבלי לנסות אפילו להקטין את נזקם (מוכחש כי נגרם להם נזק). עוד ראיה לכך שהתובעים כלל אינם מוטרדים מהפרסומים שנעשו בעניינם אלא מדובר בתביעה העושה שימוש ציני בזכות הגישה לערכאות וכל מטרתה להפעיל לחץ בלתי לגיטימי על הנתבעת.

91. מוכחש האמור בסעיף 32 לכתב התביעה. לא ברור על איזו עבודה מאומצת מדובר ועל מה מתבססת טענה זו. הפרסומים כולם חוסים תחת הגנות החוק ובכלל זה ולרבות הגנת אמת דיברתי, פרסום מותר והגנת תום הלב. הגנת הנתבעת לא תיפגע בשל פרסום פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.
92. מוכחש האמור בסעיף 33 לכתב התביעה ומוכחשים תיאורי התובעים. העובדה כי התובעים נוקטים בתביעה "תיק עבודות" משל היה מדובר באומנות ובהצגתה מלמדת על תפיסת עולמם של התובעים אשר הפכו את השקר, העבריינות, פגיעה בזולת לרמת אומנות.
93. מוכחש האמור בסעיף 34 לכתב התביעה. התובעת לא העלתה שום כתבה אצלה בדף הפייסבוק. על פי הנספחים שהתובעים עצמם צרפו לכתב התביעה (נספח 1) עולה בברור שהנתבעת לא רק שלא 'העלתה' דבר אצלה בדף הפייסבוק אלא ביחס לכתבה הראשונה שאליה מתייחסים התובעים בסעיף זה, אין גם קישור.
94. מוכחש האמור בסעיף 35 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים. **התובע הורשע בשורת אישומים חמורים שכולם תחת הכותרת 'מרמה והפרת אמונים' תוך פגיעה באמון הציבור.**
95. סעיף 25 א' לחוק איסור לשון הרע דורש מעשה אקטיבי של הנפגע לכאורה אל המפרסם. לא מדובר "ברוח" החוק אלא בחוק ודרישותיו. העובדה כי התובעים כולם וכל אחד מהם בחר שלא לפעול על פי הוראות החוק מלמדת על תפישת עולמם הן בתביעה זו והן בהתנהלותם במרחב הציבורי והמשפטי – משמע לא הוראות חוק מפעילות אותם אלא "רוחו" של חוק הנתונה לפרשנות כל אדם ואדם.
96. הפרסום הראשון היה בעל עניין ציבורי בעיקר נוכח פרישתו הקרובה (דאז) של התובע 1 ממשרתו רמת המעלה בעירית תל אביב. הפרסום הראשון נשוא התביעה סקר את קורותיו של התובע 1 וכל אשר נכתב בו מוגן בין היתר גם על פי ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.
97. מוכחש האמור בסעיף 36 לכתב התביעה. ויודגש אין 'רוח' חוק יש חוק והתובע לא פנה כלל אל הנתבעת ולא אל העיתון בו פורסמה הכתבה בעניין זה עובר להגשת התביעה.
98. מוכחש האמור בסעיף 37 לכתב התביעה. ככל שיש מילים ספציפיות אשר עליהם מלינים התובעים הרי שחובה עליהם על פי הדין וההלכה הפסוקה לפרטם. משלא עשו כן, ועשו מלאכתם קלה תוך ציפייה שבית המשפט הנכבד והנתבעת יחליטו על מה מדובר באותם פרסומים, אין להם אלא להלין על עצמם ואין הנתבעת יכולה להתגונן כראוי נגד אמירות כלליות וכוללניות בלתי מבוססות כפי שמופיעות בסעיפים אלו של כתב התביעה.
99. **באשר לנכסים בבגיה** – התובעים בעזות מצח מעלימים את הציטוט המלא ובמיוחד את החלק הרלוונטי אשר מסביר היטב מהו הבסיס שעליו נכתב המשפט: "חובל ובני משפחתו מחזיקים היום בנכסים שונים בבגיה (על פי הפרקליטות)" – מפתיע (או שלא) שהתובעים דווקא בוחרים להעלים מעיני בית המשפט הנכבד את האמור בסוגריים במקור "על פי הפרקליטות". לא מדובר בטענת הנתבעת אלא בציטוט ישיר נכון והוגן מטיטוט כתב

האישום בכפוף לשימוע שהועברה על ידי הפרקליטות לתובע 1: " כן וכשן צברי ושוסה במהלך השנים 2007 – 2008 נכסי נדל"ן בבלגיה".

עמדת הפרקליטות כפי שהופיעה בטיוטת כתב האישום בכפוף לשימוע מצ"ב ומסומן 7

100. יתרה מכך ואף חמור מכך – התובע 1 מעלים מעיני בית המשפט את העובדה הפשוטה כי הוא הודה שהיו לו נכסים ועסקים בבלגיה וזאת במסגרת כתב האישום שהוגש נגדו: "בזמנים הרלוונטים לכתב אישום היו הנאשם וצברי שותפים לעסקאות הקשורות בנכסי נדל"ן בבלגיה [...] בין השניים (יוסי תן ושוסה חובל ט.ל.) התקיימו קשרים כספיים שנגעו לרכישת נכסי מקרקעין בבלגיה, גרוזיה ובן יהודה 13".
101. הנה כי כן התובע ממשיך להתל בבית המשפט הנכבד בבחינת הנייר סובל הכל.
102. כך, גם לגבי האמור בטרוניית התובעים בנקודה השנייה של סעיף 37. במקום 'להחמיא' לנתבעת ולקבוע כי הנתבעת נהגה בבורות וחוסר הבנת החומרים בהם עסקה, מוטב היה לו התובעים היו מכילים על עצמם את אותן המחמאות. אלא שלא רק חוסר הבנת הנקרא אלא גם ציטוט חלקי המחמיר את התנהלותם של התובעים.
103. להלן הציטוט המלא: "בנכסים רבים מחזיקה משפחת חובל בשותפות עם עבריינים. כך למשל, ילדיו של חובל ואחיינו מחזיקים בבניינים או בזכויות בנייה ביחד עם חבר ארגון הפשע היפואי של עיזאת חמאד, אדם שהורשע בסחיטה באיומים והיה בעברו אחד מסוחרי הנשים הגדולים בישראל. שותף של אחיינו של חובל, יוסי תן, הוא מי שהורשע לאחרונה בהברחת כדורי ויאגרה לישראל ונידון לשנתיים מאסר. שותף נוסף הוא גיסו של חובל, שבתאי מיכאלי (הנשוי לאחותו של חובל). מיכאלי אחראי לאחד ממשלוחי הסמים הגדולים ביותר שנתפסו אי פעם בישראל - 800 אלף כדורי אקסטזי וחומר גלם להפקת סמים בשווי 20 מיליון דולר. ב-2008 נשלח מיכאלי לחמש שנים וחצי מאסר, אך השתחרר בתחילת 2012. זה לא הפריע לו ולחובל לקדם את ענייניו של מגרש שרכשו שלוש שנים קודם לכן באזור התעשייה בבת ים"
104. לו היו התובעים מצטטים באופן מלא ולא חלקי ושלא מתוך כוונה לעוות את אשר נכתב, היה ברור כי אין כל עילת תביעה בפיסקה זו. בניו של התובע 1 שותפים עם דודו דיגמי סוחר הנשים – שחבר לארגון הפשע היפואי של עיזאת חמאד בפרשה של סחיטה באיומים.
105. הנה כי כן לא מיניי ולא מקצתי וטענות התובעים בנקודה זו הן התגוללות חסרת בסיס על הנתבעת. התובעים פשוט מתקשים בהבנת הנקרא. הנתבעת לא טענה כי יש קשר בין התובעים לבין ארגון הפשע של עיזאת חמאד.
106. על מנת לסבר את האוזן יצויין כי אותו שבתאי מיכאלי – גיסו של התובע, שותף עם התובע 1 במגרש בעיר בת ים. אותו מיכאלי הורשע באחת מפרשות הברחות הסמים הגדולות בארץ של מיליון כדורי אקסטזי. התובע 1 יחד עם מיכאלי פעלו לקידום ענייני המגרש אותו רכשו יחד. אלו הן העובדות. אין לדעת מתי הפסיקו התובע ומיכאלי לדבר אם בכלל וממילא הדבר אינו רלוונטי. אלו הם האנשים שהתובע 1 ושאר התובעים סובבים אותם בין על ידי עסקים ובין על ידי קשרים בין אישיים ומשפחתיים.

107. **עניין המשכנתא** – ראשית יאמר ומיד כי לא נכתב **שהתובעים** לקחו משכנתא – זהו שקר גס של התובעים, נכתב מפורשות מי לקח את המשכנתא בגובה האסטרנומי : "עוד בטרם נשלח מיכאלי למאסר הצליחו **שני הגיסים** להביא לשינוי ייעודו של השטח - מתעשייתי למסחרי - ומתכננים להקים עליו מתחם שיכלול תחנת דלק וחנויות. על פי נסח הטאבו של המגרש, ב-2011, בעוד מיכאלי מרצה עדיין את מאסרו, נטלו **השניים** משכנתה מבנק הפועלים בסך 25 מיליון שקל. מאחר שהמגרש שווה כיום על פי הערכות כמה מיליוני שקלים בודדים - ייתכן ששיעבדו נכסים נוספים כדי ליטול את המשכנתה". מדובר בטענה שקרית של התובעים ובית המשפט הנכבד מתבקש שלא לאפשר זאת.

108. שנית, על פי נסח הטאבו על הקרקע בבת ים נלקחה משכנתא בגובה של 25 מיליון ₪.

מצ"ב הנסח ומסומן 8

109. יתרה מכך, בין אם נלקחה משכנתא בגובה כזה או אחר (ורק בכתב תביעה זה מופיעות כמה גרסאות שונות לגובה המשכנתא – כפי שיפורט בהמשך) הדבר אינו מעלה ואינו מוריד מהחשיבות הציבורית לסקר את התנהלותו של התובע ואת הסובבים אותו. התובע מושחת. הוא הורשע על פי הודאתו בארבעה אישומים המפרטים את צורת הרמאות שבה נקט ואת הפרת האמונים המיוחסת לתובע. זו דרך הילוכו של התובע ואלו הם הסטנדרטים של התובע.

110. טענת התובעים בדבר זירוז וקידום מתן היתרים – מדובר בדיווח נכון והוגן על הודעת הפרקליטות בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע והן דיווח נכון, וממילא **התובע הודה בכך** ועל כן אין לתובע כל עילת תביעה גם בעניין זה.

111. בכתב האישום בכפוף לשימוע שנשלח לשוטה חובל על ידי הפרקליטות ואשר ממנו ציטטה הכתבה נכתב (בנוגע לנכס בכך יהודה 146 בסעיף 5) נכתב כך: "למצג השווא והוצאת ההיתר היה שותף בן משפחתו של עו"ד יוסי חן, שוטה חובל, מנהל אגף רישוי ופיקוח בעירייה שפעל במרץ לקידומה של הבקשה להיתר למרות ניגוד העניינים בו נמצא. בין היתר על ידי הנחיית מהנדסי הרישוי הכפופים לו לקדם את הטיפול בבקשה על פני בקשות אחרות"

112. גם בכתב האישום בו הודה התובע נכתב כי: " במעשיו הפר אמונים בכך שבתוקף תפקידו הנתה את העובדים הכפופים לו לקדם הטיפול בבקשה תוך שהוא אינו מגלה בפניהם את קשריו המשפחתיים עם המבקש". בנוגע לנכס אחר ברח' בן גוריון 37 בתל אביב הודה התובע כי הוא "הנחה את עובדת האגף לקבל את הבקשה להיתר ללא תיק מידע עדכני [...] הנחה הנאשם את מהנדסת הרישוי נעמי מוסקוביץ' אשר במסגרת תפקידה הכינה את הבקשה להיתר לוודעה לקבל את הבקשה להיתר ללא חוות דעת צוות השימור".

113. באשר להתייחסות ליאיר צברי והנדל"ן בבליגיה – גם כאן מסתיר התובע 1 כי מדובר בדיווח נכון והוגן על הודעת הפרקליטות בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע. **ממילא התובע הודה גם בכך במסגרת הודאתו בכתב האישום.**
114. חמורה מכך אפילו, היא טענת התובע בנוגע ליחסיו עם יאיר צברי. קשה להבין כיצד התובע מהין לשקר בצורה כה בוטה לבית המשפט הנכבד באומרו כי בינו ובין צברי לא היו מעולם קשרים עסקיים! הנה מכתב האישום שבסעיפיו הודה במסגרת הסדר טיעון ועל בסיסו הורשע: "בזמנים הרלוונטיים לכתב אישום היו הנאשם וצברי שותפים לעסקאות הקשורות בנכסי נדל"ן בבליגיה".
115. ובכל מקרה במועד פרסום הכתבה הרי שמדובר היה בדיווח נכון והוגן על הודעת הפרקליטות בדבר הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע. וכך נכתב שם:
"יאיר צברי ושוסה מקיימים קשרי חברות הדוקים מזה 30 שנה והינם שותפים עסקיים בנכסי נדל"ן בבליגיה".
116. ברור אם כן כי מדובר בדיווחים נכונים וענייניים על הודעת הפרקליטות ועל כן מוגן הפרסום על פי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. כמו כן התובע ממילא הודה בעובדות אלו במסגרת עסקת הטיעון בה הורשע.
117. כך, גם בעניין הנכס ברח' בן יהודה 146 מסתיר התובע 1 כי מדובר בדיווח נכון והוגן.
118. כך גם בעניין צברי והבית ברח' שמעון התרסי בתל אביב - שוב מסתיר התובע כי מדובר בדיווח נכון והוגן.
119. מוכחש האמור בסעיף 38 לכתב התביעה. מוכחשת פרשנות התובעים.
120. מוכחש האמור בסעיף 39 לכתב התביעה. ראשית אין באמור בסעיף זה משום כל לשון הרע על התובע. שנית מדובר בעובדת אמת. התובע משקר בכתב תביעה זה כשהוא מצהיר כי מעולם לא זרקו ראש של תרנגולת לביתו.
121. בית המשפט הנכבד מופנה לפרטיכל חקירתו של התובע בתפ"ח 34337-05-11 מ"י נ' פינקלשטיין ואח' בבית המשפט המחוזי בתל אביב - ביום 28.2.2012 העיד התובע כך:

ש: מתי שמו לך ראש של תרנגולת?
ת: זה בבית זרקו.
ש: מתי?
ת: זה לפני כמה שנים.

מצ"ב העמוד הרלוונטי מתוך פרטיכל החקירה ומסומן 9

122. מוכחש האמור בסעיף 40 לכתב התביעה. שוב התובע נוקט בלשון שלכאורה אינה מחייבת אותו - בדבר ניסיונות פגיעה בו. לפתע התובע טוען כי הוא אינו זוכר אם שפכו לו חומצה על

מכוניתו אם לאו. האם ברצינות מצפה התובע כי מישוהו יאמין לטענה שכזו - כי הוא אינו זוכר מקרה כזה!:

123. ועל מנת לרענן את זכרונו של התובע ועל מנת לסבר את אוזנו של בית המשפט הנכבד, התובע עצמו העיד כי אכן שפכו לו חומצה על מכוניתו. מתוך חקירתו של התובע בתפ"ח 34337-05-11 מ"י נ' פינקלשטיין ואח' בבית המשפט המחוזי בתל אביב :

כן. זה היה מלפני עשרים וחמש, זה היה מלפני עשרים שנה. שרפו מכונית, לא שרפו, שפכו חומצה על המכונית לפני עשרים וחמש שנים. היו אירועים כל

מצ"ב העמוד הרלוונטי מתוך פריטכל החקירה מסומן 10

124. מוכחש האמור בסעיף 41 לכתב התביעה. עיון בפרסום מלמד על נכונות הדברים וממילא לא מדובר רק על התובע עצמו אלא על בני משפחתו.

125. מוכחש האמור בסעיף 43 לכתב התביעה. ראשית אין באמור בציטוט המופיע בסעיף זה משום לשון הרע כלל וכלל, שנית כבר הטעמנו כי בעניין הנכסים בבליגיה מדובר בטענה של הפרקליטות עת העבירה את כתב האישום המיועד לידיעת התובע וזאת לפני השימוע. מדובר בדיווח נכון והוגן של הודעה זו של הפרקליטות, ממילא יצויין כי התובע במסגרת הודאתו בכתב האישום הודה גם בסעיפים הנוגעים לעסקי נדל"ן בבליגיה.

126. מוכחש האמור בסעיף 44 לכתב התביעה. גם כאן התובעים מצטטים ציטוט חלקי המעוות את הדברים ועל בסיסו נותנים הם מני פרשנויות. הציטוט המלא מבהיר כי אין כל מתום במה שנכתב ופורסם והתובעים מחפשים מתחת לאדמה עילות תביעה חסרות בסיס: "במשך 22 שנות כהונתו צברו חובל ובני משפחתו נכסים בהיקף כספי המוערך בעשרות מיליוני שקלים, הישג שקשה ליישב עם העובדה שמשכורתו של חובל מהעירייה מוערכת בכ-25 אלף שקל ברוטו בחודש. מלבד הווילה בת ארבע הקומות בחולון, חובל ובני משפחתו מחזיקים היום בנכסים שונים בבליגיה (על פי הפרקליטות), בזכויות בנייה לדירות רבות בתל אביב והיו עד לאחרונה הבעלים של בניין ברחוב נחלת בנימין בעיר".

127. התובעים אכן מחזיקים נדלין רב בין בעצמם ובין על ידי חברות וגופים שונים הקשורים אליהם, מדובר בהבעת דעה לגיטימית ובאשר לטענות הנוגעות לבניין ברח' נחלת בנימין לא ברורה טענת התובעים בעניין זה. יתרה מכך, הנתבעת ביקשה את תגובת התובע אשר בחר לומר את הדברים הבאים: "תכתבי מה שאת רוצה הכל שטויות את יודעת מה אנחנו מכינים לך" משכך אין לתובע אלא להלין על עצמו בעניין זה.

128. גם בנוגע לפרט זה כמו לגבי כל הכתבה לא טרח התובע לפנות לעיתון 'הארץ' או לכתבת עצמה בדרישה לתקן משהו.

129. ובאופן כללי יש לומר: נראה כי קיים טשטוש גבולות מאוד גדול בין בני משפחת חובל השונים לעסקי הנדלין שלהם. מה שרגע אחד רשום על שמו של עו"ד יוסי חן למשל הופך

ברגע אחר להיות רשום על שם ילדיו של חובל. מה שרשום רגע אחד על שם אשתו של אחד הילדים הופך ברגע אחר לרשום על שם בעלה ומה שרשום רגע אחד על שם הגיס סוחר הסמים רשום ברגע אחר על שם בתו ופעם אחת זהו הגיס סוחר הסמים ששותף של התובע ופעם אחרת זו בתו.

130. מוכחש האמור בסעיף 45 לכתב התביעה. דברי התובע בעניין המשכנתא בסעיף זה של כתב התביעה הם שקריים.

מצ"ב נסח טאבו של החלקה בבת ים אשר מדבר בעד עצמו ואשר הוצא והודפס בזמן אמת – מסומן 11

131. למען הזהירות תטען הנתבעת כי התובעים וכנראה לא בכדי טוענים טענות סותרות לגבי הסכומים שלכאורה נלקחו על ידי התובע כמשכנתא.

א. בסעיף 37 לכתב התביעה נכתב כי המשכנתא שנלקחה היא בגובה של 7 מיליון ₪.
 ב. בסעיף 45 לכתב התביעה מצהיר התובע כי המשכנתא המוזכרת בכתבה היתה משכנתא על סך 1.7 מיליון ₪ שנלקחה כדי לכסות משכנתא בבנק מזרחי והיתרה יועדה בהמשך לבניית תחנת דלק עצמה. באותו סעיף נכתב בהמשך כי הסכום שבאמת נלקח בהלוואה הזו הוא 4% מהסכום המופיע בכתבה. אם מחשבים זאת יוצא שמדובר במיליון ₪. זהו מספר נוסף בתיאור המשכנתא.

ג. בהמשך כתבו התובעים כי אין תמיהה ששני אנשים מבוגרים שצברו פנסיה או חסכונות ויש להם עבודה מסודרת (שבתאי מיכאלי היה סוחר סמים כך שניתן לתהות מהי עבודתו המסודרת) מקבלים משכנתא של 700 אלף ₪ כל אחד מהבנק. שזה אומר שגובה המשכנתא היה 1.4 מיליון ₪ לשניהם וזה עוד מספר למשכנתא.

ד. ולבסוף בסעיף 125 נכתב כי השעבוד הוא שעבוד עד גובה של 25 מיליון ₪. ושפועל נלקח אשראי בגובה של 7 מיליון ₪ והמשכנתא בזמן הרלוונטי היתה של 3.5 מיליון ₪ בלבד.

132. כפי שרואה בית המשפט הנכבד – התובעים עצמם אינם מצליחים איפה להחליט מה גובה המשכנתא שנטלו.

133. מהו אם כן המספר הנכון?

134. זאת ועוד, גם אם התובעים לא השתמשו בכל המשכנתא שניתנה להם על סך אסטרונומי של 25 מיליון ₪ הרי שעצם העובדה שבנק הפועלים מוכן היה לאפשר להם ליטול משכנתא בגובה זה מעיד שאין מדובר ב"שני שכירים שעבדו כל חייהם וחסכו 700 אלף שקל כל אחד" (או 500 אלף ₪ כל אחד או 850 אלף ₪ כל אחד או 1.75 מיליון ₪ כל אחד או 3.5 מיליון ₪ כל אחד – כל מספר זוכה) כדי לקנות נכס. שכן לשכיר הממוצע הבנק אינו מאפשר ליטול משכנתא בהיקף כזה (גם אם לא מצרפים לה את המילה 'עדי' לפני הסכום).

135. בנוסף, התובעים מתעלמים מכך שבכתבה נכתב שהמשכנתא העצומה הזו אינה מתיישבת עם מה שנראה כאמור להיות שווי המגרש – מיליונים בודדים בלבד. כך שאף אחד לא ניסה להציג את הנכס כאילו רכשו אותו ב-25 מיליון ₪.
136. מוכחש האמור בסעיף 46 לכתב התביעה. משפחת חובל צברה נכסים רבים ומשכך אין באמור משום לשון הרע על מי מהתובעים. ובכל מקרה כאמור לעיל מדובר בפרסום שהוא מוגן על פי כל ההגנות העומדות לנתבעת על פי חוק איסור לשון הרע ופקודת הנזיקין (ככל שיהיה צורך בכך).
137. הנתבעת לא כתבה כי התובע 1 רכש מגרש בתל אביב. היא כלל לא ידעה על מגרש כזה שנרכש על ידי התובע. בנוסף לא כתבה כי הוא מתגורר בתל אביב או רכש את הבית בו הוא מתגורר בתל אביב.
138. מוכחש האמור בסעיף 47 לכתב התביעה. לא ברור מדוע קיימת חובת עדכון כלשהי על פי החוק במקרה זה. **התובעים אינם מפרטים היכן נכתב ומה נכתב על התובע 2** המקים לו עילה לדרישת עדכון על פי סעיף 25 א לחוק איסור לשון הרע. יתרה מכך, על פי סעיף 25 א לחוק איסור לשון הרע היה על התובע 2 לפנות אל הנתבעת ולבקש לעדכן את אשר דרוש עדכון. משלא עשה כן לא יכול הוא לבוא בטרוניה על כך. לגבי פרסום זה התובעים אינם מביאים כל ראיה כי הוא הועלה פעם נוספת על ידי הנתבעת בשנת 2016. ולכן כל הטענות של התובעים באשר לפרסום חוזר אין להם כל מקום.
139. ייאמר כבר עכשיו: הנתבעת מוכנה כבר כעת להכין כתבה נרחבת אודות כתב האישום המתוקן בעניינו של שוטה חובל, שם מוזכרים גם התובע 2 ויתר האנשים המוזכרים בסעיף זה של כתב התביעה ולציין את השינויים שחלו בין כתב אישום זה אל מול כתב האישום שנשלח לשוטה חובל בכפוף לשימוע וכן לעדכן באשר לסטטוס בעניינו של כל אחד מהם ככל שיש החלטה מפורשת בעניינם. הנתבעת אף מוכנה לתת ביטוי נרחב לכתבות אלו בדף הפייסבוק שלה.
140. מוכחש האמור בסעיף 48 לכתב התביעה. לא ברור מדוע התובעים מתייחסים למר סגל וכיצד הוא קשור לתביעה זו. הוא אינו התובע. **התובעים אף אינם טורחים לציין מהן המילים המדוייקות אשר לטענתם מהוות לשון הרע לכאורה עליהם וזאת בניגוד לדין ולהלכה.** העברין עו"ד ישראל פרי ז"ל הוזכר ביחס לעו"ד סגל ולא נטען בשום מקום כי מתקיים קשר בין אותו פרי לבין התובע 1.
141. מוכחש האמור בסעיף 49 לכתב התביעה. מוכחשת פרשנות התובע. מכל מקום הביקור של התובע במבנה הסיינטולוגיה היה חריג גם בעיניו.
142. מוכחש האמור בסעיף 50 לכתב התביעה. **שוב התובעים אינם מפרטים את המילים המדוייקות אשר לטענתם מהווים לשון הרע לכאורה עליהם ובכך פוגעים בהגנת הנתבעת והנתבעת תטען כי אין היא יכולה להתייחס ברצינות ובענייניות לטענות אלה של התובעים.** למען הזהירות הנתבעת תטען כי מדובר בדיוות נכון והוגן על החקירה של אותו רמזי במשטרה. לא נקבע דבר על ידי הנתבעת. תגובת התובע 1 הופיעה בצמוד למשפט הנוגע

- אליו. ככל שהתובע סבור כי אין להאמין לעו"ד פינקלשטיין היות והוא הורשע בפלילים - הרי שעל זה יש לומר - קשוט עצמך. זאת ועוד, התובעים לא פנו לנתבעת לעדכן בשל שינוי נסיבות ככל שהיו כאלה. ובכל מקרה גם אם לא הוגש כתב אישום הרי שהאמור בדיווח מוגן על פי האמור בסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, מדובר בדיווח נכון והוגן על חקירות במשטרה.
143. התובעים מנסים לאחוז במקל בשני קצותיו: מצד אחד טוענים נגד הציטוט מהחקירה ומצד שני נתלים בציטוט אחר מאותה חקירה.
144. עוד נציין כי גם אם אין להאמין לעו"ד גור פינקלשטיין כי הוא אדם שהורשע - לשיטת התובע 1, הרי שעו"ד יוסי חן אישר בחקירתו במשטרה כי קיבל כסף מפיקלשטיין תמורת טיפול בעניינו.
145. יתרה מכך, התובע 1 נחקר במשטרה מספר פעמים לאורך כהונתו בתפקיד הציבורי ונוכח עמדתו המשפיעה ורבת העוצמה יש חשיבות להציג את החשדות נגדו, בעלי רוח דומה כל השנים האלו. חשדות שחלקם אומתו בסופו של דבר כפי שניתן ללמוד מכתב האישום שבתוכנו הודה.
146. בכל אופן אין בכך כל רבותא - מדובר בדיווח מוגן על החקירה.
147. מוכחש האמור בסעיף 51 לכתב התביעה. מדובר בציטוט מטיוטת כתב אישום שנשלחה לתובע לפני הליך שימוע ועל כן הדיווח מוגן בין היתר גם על פי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. יתרה מכך, הנתבעת לא תתעייף מלהזכיר כי התובעים כלל לא פנו אליה או לעיתון 'הארץ' בבקשה על פי סעיף 25 א' לחוק איסור לשון הרע ועל כן אין להם אלא להלין על עצמם בעניין זה. זאת ועוד ואף חמור מכך, בהסדר הטיעון בו הורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין - 'מרמה והפרת אמונים', הודה כי הוא ואחרים היו שותפים לעסקאות הקשורות בנכסי נדל"ן שונים בבליה, כך גם הודה במסגרת האישום השני שכלל התייחסות לפדרמן ופולונסקי.
148. כך נכתב באישום השני במסגרת הסדר הטיעון בו הודה באישום 2 בסעיף 13: "במעשיו אלו הפר הנאשם אמונים בכך שבתפקידו כראש אגף הרישוי והפיקוח על ההבניה בעיריית תל אביב יפו נטל חלק בישיבות הקשורות בנכסי הקרן בהיותו מצוי בניגוד עניינים עקב קשריו עם צבריי".
- אותה קרן באישום זה היא קרן בולווארד ובסעיף 1 של אישום זה נכתב כי קרן בולווארד היא קרן השקעות בנדל"ן שהוקמה בשלהי 2004 על ידי עמי פדרמן ושי פולונסקי.
149. מסעיפים נוספים באישום זה (11 ג, ד) עולה כי שוטה חובל השתתף בישיבות הנוגעות לקרן בלי לתת גילוי נאות וכן קיים פגישה עם פדרמן בנוכחות עובדים נוספים בעירייה בלי לגלות דבריו אודות קשריו עם צברי.
150. הנה כי כן נותר רק לתמוהה כיצד מהין התובע לטעון טענות הפוכות לחלוטין מההודאה שנתן במסגרת כתב האישום נגדו.

151. מוכחש האמור בסעיף 52 לכתב התביעה. התובעים אינם מפרטים היכן ואיפה היה פרסום חוזר של כתבה זו? ממילא מדובר בציטוט נכון והוגן מטיוטת כתב האישום לפני שימוע כפי שהועברה לידיו של התובע מהפרקליטות. הנתבעת תטען כי העובדה **שהתובעים אינם מצטטים ציטוט מדוייק ואינם מצטטים את המילים המדוייקות** - עומדת בניגוד לדין ולהלכה בעניין. התנהלות התובעים אשר מחייבת את בית המשפט הנכבד ואת הנתבעת לאתר ולחפש למה התכוונו התובעים בטרונייתם בסעיף זה מלמדת על רצינות התביעה ועל חוסר תום הלב של התובעים יותר מכל.
152. בנוסף הנתבעת מפנה את בית המשפט הנכבד לסעיפי כתב האישום בו הודה התובע המלמדים כי טענות התובע בסעיפים אלו של כתב התביעה – אינם נכונים לשון המעטה.
153. מוכחש האמור בסעיף 53 לכתב התביעה. מדובר בספקולציה שאין לה כל בסיס והיא אינה ראויה כלל להיכלל במסגרת כתב טענות. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת סעיף זה מכתב התביעה בשל היותו מסרב לא את הדיון שלא לצורך.
154. מוכחש האמור בסעיף 54 לכתב התביעה. מוכחשת פרשנות התובע לאמור, ממילא **התובעים בוחרים שוב ושוב שלא לצטט במדוייק מהן המלים המדוייקות המהוות לטענתם לשון הרע**. יתרה מכך, התובעים מסתירים ולא בפעם הראשונה כי מדובר בדווח נכון והוגן על הודעת הפרקליטות לתובע על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע. משכך אין לתובע או לתובעים כל עילת תביעה נגד הנתבעת בעניין זה.
155. התובעים מתווכחים עם טיוטת כתב אישום כאילו מדובר בשימוע. ולא היא. מדובר על דיווח על הודעת הפרקליטות לתובע. ככל שהנתבעים רצו לתת הסברים - יכלו בזמן אמת לתת תגובה עניינית (אלא שבחרו לנקוט באיומים נגד הנתבעת) ולחילופין להגיב באופן ענייני לאחר הפרסום. דבר מכך לא עשו.
156. מוכחש האמור בסעיפים 56-61 לכתב התביעה. התובעים בוחרים שוב שלא לצטט במדוייק מהן המלים המדוייקות המהוות לטענתם לשון הרע. יתרה מכך, התובעים מסתירים שוב כי מדובר בדווח נכון והוגן על הודעת הפרקליטות לתובע על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע. משכך אין לתובע או לתובעים כל עילת תביעה נגד הנתבעת בעניין זה. חמור מכך, שני האישומים המוזכרים בסעיפים אלו של כתב התביעה מופיעים קוממיות גם בכתב האישום בו הודה התובע. משכך אין לתובעים כל עילת תביעה נגד הנתבעת. ועם זאת נפרט באשר לכל אחד מהסעיפים:
157. באשר לאמור בסעיף 56 לכתב התביעה - ממילא נכלל סעיף האישום ביחס לנכס זה - בבן יהודה 146 - בכתב האישום בו הודה התובע שם נכתב בין היתר: "במעשיו האמורים הפך הנאשם אמונים בכך שבתפקידו כראש אגף הרישוי והפיקוח על הבניה בעירית תל אביב יפו הנחה את העובדים הכפופים לו לקדם הטיפול בבקשה תוך שאינו מגלה בפניהם את קשריו המשפחתיים עם המבקש עו"ד חן".
158. האמור בסעיף 57 לכתב התביעה ממילא נכלל סעיף האישום ביחס לנכס זה - בן יהודה 13 - בכתב האישום בו הודה התובע שם נכתב בין היתר: "במעשיו דלעיל הפך הנאשם

אמונים בכך שבתפקידו כראש אגף הרישוי והפיקוח על הבניה בעיריית תל אביב יפו פעל לקידום ענייניהם של בניו אחיו ואחיינו תוך שהורה ו/או הנחה אתהעובדים הנתונים למרותו כיצד לפעול בענייניהם והעמיד עצמו במצב של ניגוד עניינים"

159. עוד ייאמר כי אירוני שהתובע בוחר שוב לנסות ולעשות שימוש במכתב שאותו הוא מצרף כנספח לכתב התביעה אשר שלח ליו"ר ועדת תכנון ובניה בעיר. שכן, גם בפני הפרקליטות הציג התובע מסמך זה אך לא עלה בידו לשכנעה כי ידו לא היתה במעל ועל כן הודה התובע 1 והורשע בהפרת אמונים בנוגע לנכס זה.

160. האמור בסעיף 58 לכתב התביעה אף תמוה יותר. האם באמת התובע טוען כי צברי לא נעצר עמו בפרשת השוחד שבה נעצר התובע גם; בית המשפט הנכבד מופנה לידיעות הנוגעות למעצרים אלו כפי שפורסמו בכלי התקשורת. נדמה שהדברים מדברים בעד עצמם וסותרים חזיתית את טענות התובע בעניין זה:

א. בכירים בעיריית תל אביב נעצרו בחשד לעבירות שוחד

[/http://www.local.co.il/tel-aviv/29732/article](http://www.local.co.il/tel-aviv/29732/article)

ב. פרשת רב חובל : הוארך מעצרו של בכיר בעיריית תל אביב והמועמד למועצה

<http://www.nrg.co.il/Scripts/artPrint/artPrintNew.php?channel=54&channelName=local&ts=14042008120049>

ג. <http://www.ynet.co.il/articles/1,7340,L-3600573,00.html>

מצ"ב ומסומן 12

161. כמו כן מצ"ב פרטיכל מ- בש (ת"א) 1691/09 היחידה הארצית לחקירות הונאה נ' שוטה חובל זאח' המציין את שמות כל המעורבים בפרשת השוחד.

מצ"ב ומסומן 13

162. הנה כי כן, טענות התובע מתבררות כחסרות בסיס במקרה הטוב ושיקריות במקרה הפחות טוב.

163. שוב נידרש לאותה טענה שהתובע 1 ממחזר שוב ושוב בכתב התביעה ולפיה "אין לו כל עסקים משותפים בבלגיה או נכסים משותפים עם צברי". לא רק שמדובר על דיווח נכון והוגן על עמדת הפרקליטות כפי שעלתה בהודעה על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע אלא ולמעלה מן הצורך מדובר בהודאה של התובע 1 כי יש לו עסקים בבלגיה במסגרת הסדר הטיעון (שם נכתב פעם אחת כי התובע 1 וצברי היו שותפים לעסקאות קשורות בנכסי נדל"ן שונים בבלגיה ופעם אחרת כי בין השניים (יוסי חן ושוטה חובל) התקיימו קשרים כספיים שנגעו לרכישת נכסי המקרקעים בבלגיה גרוזיה ובן יהודה 13).

164. האמור לעיל נכון גם באשר לטענתו של התובע 1 כאילו לא קידם דבר עבור צברי בעיריית תל אביב וכי כתב האישום המתוקן לא גרס כך והוא לא הורשע בכך. אלא שעיון בכתב האישום בו הודה התובע קובע כך:

"במעשיו הפך הנאשם אמונים בכך שבתפקידו כראש אגף רישוי ופיקוח על הבניה

בעירייה הודה והנחה את העובדים הנתונים למרותו כיצד לפעול לקידום ענייניהם של צברי ולבקוביץ. והעמיד עצמו בניגוד עניינים עת עסק בעניין הקשור למקורבו צברי
באישום הראשון בסעיף 16. ובאישום השני בסעיף 13 "במעשיו הפר הנאשם אמונים בכך
שבתפקידו נטל חלק בעסקאות הקשורות בנכסי הקרו בהיותו מצוי בניגוד עניינים
עקב קשריו עם צברי".

165. בקשר לאמור בסעיף 59 של כתב התביעה הרי שמדובר בדיווח נכון והוגן על טיוטת כתב האישום בכפוף לשימוע שהועברה על ידי הפרקליטות לתובע. מעבר לכך, הנכס המדובר ברח' בן גוריון 37 הופיע גם הוא בכתב האישום בו הודה התובע ושם נכתב - באישום ראשון סעיף 15 שבו נכתב: "בתאריך 2 ביולי 2008 ובעקבות פעולות הנאשם שתוארו לעיל הוגשה הבקשה להיתר לוועדת תכנון ובניה עם תיק מידע שלא היה בתוקף בזמן הדיון ועם חוות דעתו של פארי, שמצאה התאמה בין התוכנית למצב בשטח. הבקשה להיתר אושרה בתנאי תוכנית השימור".

166. מוכחש האמור בסעיף 60 לכתב התביעה. שוב התובע מתייחס לנכס ברח' בן גוריון 37 שהופיע גם בכתב האישום המתוקן ובו נקבע כי הפר אמונים כאמור. הנתבעת חוזרת על טיעוניה כפי שכתובים לעיל.

167. מוכחש האמור בסעיף 61 לכתב התביעה. התובע הודה ביחסיו עם צברי ובכך שפעל לקידום ענייניו ואו לא גילה על קשריו כך שבשני סעיפי אישום מתוך הארבעה הורשע בהפרת אמונים. הנה כי כן מדובר בפרסום שהוכח כי הוא אמת, היה בו עניין ציבורי, מדובר על דיווח נכון והוגן המוגן על פי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע וממילא אין להגיש תביעה בגין כך. בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את תביעת התובעים בעניין זה נגד הנתבעת ולחייבם בהוצאות הנתבעת.

168. מוכחש האמור בסעיף 62 לכתב התביעה. ממילא אליבא דהתובע מדובר בביקורת, משכך אין ולא יכולה להיות עילת תביעה. יתרה מכך, גם כאן התובע אינו מצטט את המילים המדויקות המהוות לשון הרע ובכך חוטא לדרישות הדין ואין הנתבעת יכולה להתייחס באופן רציני וענייני לטענות מן הסוג הזה. כאמור לעיל, התובעים מנסים לחייב את הנתבעת ואת בית המשפט הנכבד לקושש בעצמם את המילים אשר אליהם מכוונים התובעים לכאורה בתביעתם. זהו מעשה שלא יעשה, ובית המשפט הנכבד מתבקש שלא לאפשר זאת ולחייב את התובעים לציין במדויק על מה הם מלינים.

169. מוכחש האמור בסעיף 63 לכתב התביעה. כל אשר נכתב בקשר לתובע ולסובבים אותו הוא אמת, נכתב בתום לב ומתוך אמונה מלאה כי האמור הוא נכון ומהווה דיווח נכון והוגן על ההליכים המתנהלים נגד התובע ונגד הסובבים אותו. לא נעשה שום מאמץ כדי להכפיש את שמו של התובע. שמו של התובע ככל שנפגע, הרי שנפגע ממעשיו שלו ושל הסובבים אותו כפי שעולה במפורט ובמפורש מהודעת הפרקליטות בקשר לשימוע שהוזמן התובע. יחד עם זאת הנתבעת תטען כי היתה חשיבות ציבורית רבה להראות מי הם האנשים המקיפים את האיש החזק במחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בתל אביב וממילא כפי שיובא בכתב הגנה זה הדברים שנכתבו הם נכונים.

170. מוכחש האמור בסעיף 64 לכתב התביעה על כל סעיפי המשנה שלו. לא ברור למה כוונת התובע במלים "ההקשר הכללי יוצר תחושה בלב הקורא" - משפט זה אינו בר תביעה וחסר בסיס משפטי. בכל מקרה התובע הוא עברייני. הורשע על פי הודאתו. הסובבים אותו - בין אם מדובר בבני משפחתו או חבריו גם הם טבולים עד צוואר בעסקאות ממוקפות במקרה הטוב ובמקרה הפחות טוב הורשעו בדין ועל כן רשימה הסוקרת את מפעלותיו של התובע ראוי כי היא תציין גם את האנשים הסובבים אותו ואת מעשיהם.

171. התובע אינו טורח לציין מהן המילים המפורשות המהוות לשון הרע לכאורה עליו ועל כן אין כל אפשרות להתייחס באופן ענייני ומדויק לטענות התובע ובית המשפט הנכבד מתבקש לתת דעתו על התנהלות זו של התובעים בכללותם. למען הזהירות תטען הנתבעת כי:

א. מיכאלי - גיסו של התובע - הורשע באחת מפרשות הברחת כדורי האקסטזי הגדולות במדינה (אחראי על אחד ממשלוחי הסמים הגדולים ביותר שנתפסו אי פעם בישראל), אלא שתוך כדי ישיבתו בכלא לקח הוא יחד עם התובע משכנתא על מגרש שהיה בבעלותם. הטענה של התובע כי חל נתק בינו ובין אותו מיכאלי אין לה כל משמעות וממילא אין כל אינדיקציה כי אכן זה היה המצב בעת פרסום הרשימה או אף כיום. יתר על כן, זה היה מאסרו השלישי של מיכאלי. שני מאסריו הקודמים היו בשנת 1992 וב-1993-1994 בגין עבירות מע"מ וצווארון לבן, כך שברור כי כבר כשרכש שוטה חובל את הנכס יחד עם מיכאלי ב-2005 (והיה איתו בקשר טוב שהרי אחרת לא סביר כי היה רוכש עמו נכס), היה אמור לדעת על עברו הפלילי של מי שנשוי לאחותו. ושוב נזכיר את תיאורו של שוטה חובל בסעיף 45 לכתב תביעה זה מלמד על תפישת עולמו, שכן מי שהורשע ונשלח למאסר זו הפעם השלישית מתואר על ידו כי אדם מבוגר שצבר פנסיה או חסכוניות ויש לו עבודה מסודרת!

הרשותיו של מיכאלי כפי שעולות מטיעונו מצ"ב ומסומן 14

ב. יוסי תן - אחיינו של התובע - נעצר עם התובע באותה פרשה בה הורשע לימים התובע. בנוסף על פי טיוטת כתב האישום לפני שימוע שהועברה בשנת 2011 לתובע עולה כי הפרקליטות סברה שאותו תן פעל כימעכרי שקיבל כספים כתוצאה מאישורים והיתרים שהצליח להשיג כתוצאה מקרבתו לתובע שהיה מעורב בפרוייקטים הקשורים לאחינו. עובדה זו היא בוודאי רלוונטית לכתבה הסוקרת את ענייניו של התובע.

ג. גם באשר לעברייני היפואי - עיזאת חאמד, התובע אינו זק פורתא וקורא את אשר לא נכתב ועל כן הנתבעת תצטט כראוי: "כך למשל, ילדיו של חובל ואחינו מחזיקים בבניינים או בזכויות בנייה ביחד עם חבר ארגון הפשע היפואי של עיזאת חאמד, אדם שהורשע בטחיטה באיומים והיה בעברו אחד מטוחרי הנשים הגדולים בישראל..." - מדובר בהבנת הנקרא בסיסית - ילדיו של התובע מחזיקים ועושים עסקים עם סוחר הנשים דודו דיגמי שהוא זה שקשור לארגון הפשע היפואי ואף הורשע בפרשת עיזאת חאמד בעבירה של סחיטה באיומים.

ד. כך סובב את התובע גם "אדם בשם סגל" (כך מגדיר התובע את עו"ד איתן סגל), מי שנחשד גם הוא בפרשת בה הורשע התובע. אותו סגל מוכר היטב לתובע כפי שהובא לעיל בכתב הגנה זה; יתרה מכך, אחיינו של התובע - יוסי חן, עבד במשרדו של עו"ד איתן סגל ואותו סגל מייצג הן את חברת ד.י.ש בלו סי של ילדיו של שוטה חובל והן את חברת אורבן נדל"ן שהקים סוחר הנשים דודו דגמי.

ה. בנוסף על פי הודאתו של התובע במסגרת עסקת הטיעון שהגיע אליה - עולה כי התובע הכיר היטב את עו"ד סגל במסגרת פעילותו לאישור היתר בנייה לבניין ברח' בן יהודה 146 (אותו רכש אחיינו של התובע יחד עם עו"ד סגל) אשר אף בנו של חובל, התובע 2 עת עבד במשרדו של עו"ד חן, שוחח עם התובע עצמו על הנכס המשפחתי (לעניין זה ר' את סעיף 32 לכתב האישום בו הודה התובע).

172. ואם בכך לא די הרי שעובדת מעילתו באימון של התובע דווחה בכלי התקשורת - לעניין זה ר' נא את הדיווח מעיתון גלובס: אישום: שוטה חובל מעיריית ת"א פעל לקידום אינטרסים של מקורבים.

<http://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000891679>

הכתבה מצ"ב ומסומן 15

173. כך, גם לגבי הערבות עליה חתם בנו של התובע. הניסיון להציגה כערבות תמימה הוא ציני ומלמד על תפיסת העולם והסטנדרטיים של התובעים כולם והתובע בפרט. מדובר בערבות לסוחר נשים ברשת הסחר בנשים הגדולה שנתפשה אי פעם בישראל שבראשה עמד דודו דגמי. אותו אדם, ר.ח. הפך לעד מדינה בלחץ של דודו דגמי עצמו. את הנכס הזה שכר אותו ר.ח. מבעליו נמרוד ערד, אשר יוצג, ראו זה פלא, על ידי אחיינו של חובל, עו"ד יוסי חן. גם הנכס עצמו אינו תמים. מדובר בימלונית במרתף בבניין מגורים בעיר שהשכירה חדרים לפי שעה. מלונית אשר דיירים בבניין טענו בוועדת ההתנגדויות בעיריה כי היא מושכת אליה טיפוסים מפוקפקים שהוקמה בניגוד להיתרי מחלקת רישוי עסקים בעיריה (הכפופה למחלקת הרישוי והפיקוח על הבניה בניהולו של שוטה חובל) שאף דן בענייני המלונית.

174. שוטה חובל אף השתתף בדיון בקשר למקום מבלי לציין את ניגודי העניינים בהם הוא מצוי.

פרטיכל הדיון בו השתתף התובע הנוגע לנכס בו בנו של התובע חתם ערבות לשוכר מצ"ב ומסומן 16

175. 'הדובדבן שבקצפת' סביב שוטה חובל הוא אותו סוחר נשים עבריין ואיל נדל"ן היום דודו דגמי שהפעיל "משרד ליווי" בבניינו של שוטה חובל ושל אחיו מישה חן (אשר בעצמו היה מעורב עם אותו דגמי בעסקי הסחר בנשים וגם הוא אחז בהיסטוריה עבריינית ומאסר אחד לפחות). דומה שתיארנו מספיק בכתב הגנה זה את הערבוביה והקשרים הענפים השוררים בחבורה זו.

176. האם אנשים מן הישוב, עובדי ציבור הגונים על משפחותיהם היו נכונים לעשות עסקים עם אנשים כפי המתואר לעיל! אצל משפחת חובל תפישת העולם שונה כנראה.

177. הנה כי כן לא מדובר בתחושות שבלב אלא בעובדות מבוססות שהתובע בניו וקרוביו עטופים עד צוואר באנשים מפוקפקים לשון המעטה.
178. מוכחש האמור בסעיף 64 א' לכתב התביעה. כאמור לעיל לתובעים יש קשר הדוק לאותם אנשים המצויינים בכתבה. ממילא **התובעים לא פרטו מהן המילים המדוייקות המהוות לטענתם לשון הרע** ומשכך אין הנתבעת (ואף לא בית המשפט הנכבד) יכולים להתייחס ברצינות ובענייניות לטענות כלליות שכאלה.
179. מוכחש האמור בסעיף 64 ב' לכתב התביעה. כאמור לעיל, בניגוד לשקריו של התובע בתביעה זו הרי שהתובע הודה כי ניסו לחסלו בצורות שונות ואף נקב בניסיונות לחיסולו בדיוק כפי שתוארו בכתבה.
180. מוכחש האמור בסעיף 64 ג' לכתב התביעה. לא ברור על איזה שותף בדיוק מדבר בסעיף זה התובע (ואף לא ברור על איזה תובע מבין התובעים מדובר) לפיכך אין הנתבעת יכולה להתייחס באופן ענייני וממוקד לטענות מן הסוג הזה. העובדה כי **התובעים נמנעים מלצטט במדויק את המילים המדוייקות** מהווה התנהלות שלא כדין ופגיעה בזכויותיה הדיוניות של הנתבעת. וממילא כאמור קיימת חשיבות ציבורית רמת מעלה למפות קשריהם של אנשי ציבור בכירים עם מקורביהם או מי שעושים עסקים עם מקורביהם בפרט אם מצטיירת תמונה בה רבים ממקורבים אלו הם עבריינים. בטח ובטח שקיימת חשיבות כזו כאשר אותו איש ציבור בכיר עצמו חשוד בחשדות קשים וכך גם בני משפחתו.
181. מוכחש האמור בסעיף 64 ד' לכתב התביעה. היות ו**התובעים נוקטים בלשון כללית וכוללנית מבלי לצטט את המשפט המדוייק** אין הנתבעת יכולה להתייחס באופן ענייני לטענה מן הסוג הזה. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לאחר שיתקנו הפגמים בתביעה. למען הזהירות טען הנתבעת כי תובע 3 כשעבד ברשות המיסים הורשע על פי הודאתו כי נכנס ב 70 ! הזדמנויות שונות למאגר המידע של רשות המיסים ושלף ממנו שלא לצרכי עבודה מידע על כמה מקרובי משפחתו (שלפחות לגבי אחד מהם היה התובע 1 מסוכסך עימו).
182. במסגרת הסדר הטיעון התובע 3 נאלץ להודיע על התפטרותו והוטלה עליו נזיפה חמורה, ונכללה גם עמדת המדינה לפי היא לא תשלם את חלקה בפיצויי הפיטורים שלו.
183. אם לזאת התובעים אינם מייחסים חשיבות ערכית, ציבורית, מנהלית ומשפטית - ברור שתפיסת העולם שלהם מעוותת.
184. האמור לגבי התובע 3 הוא דיוות נכון והוגן על ההליך שעבר בנציבות שירות המדינה.
185. בדיוק באותו האופן גם התובע 2 (שהיה מעורב בפרשת השוחד של אביו) לא דיווח על כך ללשכת עורכי הדין ועל כן עוכב רישיון עריכת הדין שלו תוך הבעת ביקורת קשה על התנהלות זו של התובע 2 (לעניין זה ר' נספח 2 לכתב ההגנה).
186. הנה כי כן, זהו התובע 2 זוהי התנהלותו ודרך הילוכו אל מול רשויות החוק.

187. מוכחש האמור בסעיף 65 לכתב התביעה. מוכחשת פרשנות התובעים כולם. לא נכתב כי התובע 1 קשור לעיזאת חאמד. מדובר בהתייחסות לסוחר הנשים דודו דגמי שהורשע בפרשת עיזאת חאמד בעבירה של סחיטה באיומים.
188. מוכחש האמור בסעיף 66 לכתב התביעה. ידיעת התובע 1 אינה רלוונטית, לא נטען כי לאחינו של התובע יש קשר לעיזאת חאמד וממילא דבריו אינם נכונים שהרי הדיווח נסוב על טיוטת כתב האישום בכפוף לשימוע שמלמדת על עובדות אחרות.
189. באשר לאמור בסעיף 67 לכתב התביעה. נדמה שטענות התובע 1 בסעיף זה עוברות את גבולות הציניות וההיתממות. האם התובע לא ידע כי זהו מאסרו השלישי של מי שבחר לעשות עמו עסקים (נוכיר כי מדובר בגיסו של התובע) האם ברצינות טוען התובע 1 כי לא ידע שגיסו (בעלה של אחותו!) נמצא בכלא במשך 5 שנים וחצי? האם ברצינות התובע 1 לא ידע כי גיסו הורשע בגין סחר בסמים? כיצד אם כן ערך את מסמכי המשכנתא על הנכס שבבעלותו? כיצד אם כן קיבל התובע 1 משכנתא?
190. העלאת טענות מן הסוג הזה לא רק מוטב שלא היו מועלות על ידי התובע אלא הן מהוות טענות שקריות הנטענות בידועין כי הן אינן נכונות ומשכך פוגעות בהליך השיפוטי והתובעים כולם מגיעים בידיים נגועות ובחוסר תום לב.
191. יתרה מכך, שוב ושוב נמנעים התובעים במכוונת מכוון שלא לנקוט במילים המדוייקות המופיעות בפרסום עליו הם תובעים. מדובר בהתנהלות חסרת תום לב עת ברור כי התובעים טוענים טענות בעלמא ומקווים כי בית המשפט הנכבד יעשה את עבודתם קלה ויקושש בעצמו או על ידי הנתבעת את הציטוט אליו התכוונו התובעים. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לתובעים לצטט במדויק את המילים המדוייקות עליהם הם תובעים.
192. למען הזהירות ולמעלה מן הצורך ככל שמדובר בתבנת הנקרא של התובעים הרי שהנתבעת תטען כי אין בכתבה כל טענה לכך שמי מבני משפחתו של חובל הברית כדורי ויאגרה. אלא ששותף של יוסי חן, אחיינו של חובל, הפיץ כדורי ויאגרה מזויפים. מדובר בשותף שהיו לו עסקים גם עם אחיו של שוטה חובל, מישה חן, אביו של יוסי חן, עבריין בעברו ועם דודו דגמי אותו סוחר נשים.
193. לעומת זאת לגיסו של התובע ושותפו לפרויקט גדלייני, שבתאי מיכאלי, יוחסה ההרשעה להברחת האקסטוזי הגדולה בתולדות ישראל באותה עת. יתר על כן, זה היה מאסרו השלישי של מיכאלי.
194. לתובע 1 היה אף היה קשר עם אותו חן אחיינו - די בהודאתו בכך במסגרת הסדר הטיעון של כתב האישום.
195. מוכחש האמור בסעיף 68 לכתב התביעה. מוכחשות טענות התובע ופרשנותו לאמור בכתבה. שוב, גם כאן מדובר באי הבנת הנקרא. מדובר בכתבה הסוקרת כאמור את התנהלותו של התובע על שלל יחסיו והסתעפויות קשריו הן עם צדדי ג' והן עם קרובי משפחתו. כל אשר נכתב הוא אמת היה בו עניין ציבורי ונכתב בתום לב מתוך אמונה כי מדובר בעובדות נכונות.

196. גם כאן נמנעים התובעים מלציין את המילים המדוייקות אשר לטענתם מהוות לשון הרע עליהם ומשכך אין אפשרות להתייחס ברצינות ובענייניות לטענות מן הסוג שמעלים התובעים. כאמור לעיל, קשריו של התובע עם אותו מיכאלי ברורים ונכתבו בכתב הגנה זה לעיל.
197. מוכחש האמור בסעיף 69 לכתב התביעה. ומוכחות טענות התובע 1. כאמור, התובע טבול עד צוואר במעשים פליליים שאף הודה בהם. קיים עניין ציבורי לדעת מי הם בעלי הקרקע אשר מנסים לקדם את עניינם. בוודאי שהדבר רלוונטי כאשר מדובר בסקירה נכונה ואמיתית אודות התובע 1 האיש החזק במחלקת הרישוי והפיקוח בעיריית תל אביב. כפי שיש עניין ציבורי לדעת לגבי כל עובד ציבור עם מי הוא עושה עסקיו, מי הם שותפיו, דרך הילוכו ותפיסת עולמו כך הדברים נכונים גם לגבי התובע 1 והאנשים המקיפים אותו.
198. מוכחש האמור בסעיף 70 של כתב התביעה. כאמור לעיל טענות אלו של התובע 3 מוטב היה לו לא היו נטענות. העובדה כי התובע 3 מזלזל בהרשעתו מלמדת יותר מכל על רצינות התביעה ועל מיהות התובעים. יתרה מכך טענות התובע 3 כאילו לא אולץ להתפטר - הן בבחינת זריית חול בעיני בית המשפט הנכבד. התובע 3 במסגרת הסדר הטיעון נאלץ להודיע על התפטרותו והוטלה עליו נזיפה חמורה, לולא הסכים להודיע על התפטרותו לא היה נחתם עימו הסדר טיעון. זאת ועוד המדינה גם הביעה עמדתה במסגרת אישור ההסדר לפיה לא תיתן לו את חלקה בפיצויים המגיעים לו
199. ממילא לא הוצג הדבר כהרשעה פלילית. שוב, הנתבעת לא תתעייף מלטעון כי העובדה שהתובעים כולם וכל אחד מהם בוחרים שלא להפנות את בית המשפט הנכבד לציטוט מדוייק של המלים אשר לטענתם מהוות לשון הרע עליהם מלמדת על רצינות התביעה ועל כך שתביעה זו נועדה אך ורק להלך אימים על הנתבעת.
200. מוכחש האמור בסעיף 71 לכתב התביעה - התובע 2 כמו גם שאר התובעים אינם מפרטים מה בדיוק נכתב שאינו נכון או המהווה לדעתם לשון הרע עליהם ואינם מצטטים במדויק את הדברים אליהם הם מכוונים. משלא עשו כן הנתבעת אינה יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובעים כולם. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לכשיותקן הפגם.
201. למען הזהירות תטען הנתבעת כי הציטוט הנכון הוא: "בספטמבר 2008, אז נחשפה הפרשה, היה עסוק שי הצעיר, אז בן 23 וללא כל ניסיון מקצועי או פוליטי וכשהוא עדיין בשנה השלישית ללימודי תואר ראשון במשפטים, בהתמודדות על מקום במועצת העיר חולון - עיר מגוריה של משפחת חובל. אפשר היה לצפות אולי כי חוסר הניסיון והגיל הצעיר יובילו את חובל הבן להתמודד במסגרת רשימה קיימת - אבל לא כך היה. חובל החליט לעשות זאת באמצעות הקמת מפלגה חדשה בעיר - מפלגת הירוקים. את האישור של מייסד מפלגת הירוקים הארצית פאר ויסנר, הוא לא התקשה להשיג. ויסנר, ממלא מקום ועדת התכנון והבנייה בעיר, מכיר היטב את אביו של שי מעבודתו וכלל לא הפריע לו חוסר הניסיון של הנציג החולוני. לא הפריעו לו גם חוסר הניסיון של שני המתמודדים הנוספים ברשימה: ישראל חובל, אחיו הגדול של שי, וצעירה בת 22 בשם ריטה פלוטקין, סטודנטית למשפטים ובתה של יבגניה

פלוטקין, בכירה באגף הרישוי והפיקוח על הבנייה בתל אביב. פלוטקין האמא נחשבת מקורבת לחובל האבא. אלא שמה שנראה כניסיון השתלטותם של מקורבי חובל על מועצת העיר חולון לא צלח. "הירוקים" בחולון לא הצליחו לעבור את אחוז החסימה - אם כי רק קולות בודדים הפרידו ביניהם ובין מקום במועצת העיר"

202. הנה כי כן שוב התובעים שוגים בהבנת הנקרא. לא נכתב כי התובע 2 והוא בלבד ניסה להשתלט על מועצת העיר, גם פה התובעים מנסים לקרוא את אשר לא נכתב ולייחס את הדברים שלא נכתבו - לעצמם : "[ש]מה שנראה כניסיון השתלטותם של מקורבי חובל על מועצת העיר חולון לא צלח. "הירוקים" בחולון לא הצליחו לעבור את אחוז החסימה - אם כי רק קולות בודדים הפרידו ביניהם ובין מקום במועצת העיר".

203. הנה כי כן ברור כי מדובר בין היתר בהבעת דיעה על התנהלות מקורבי שוטה חובל - בניו ומקורביו בבחירות המוניציפליות בחולון. הבעת דיעה לגיטימית וראויה המגובה בעובדות אמת.

204. מוכחש האמור בסעיף 72 של כתב התביעה - ומוכחשת פרשנות התובעים באשר לכתב בכתבה, כאמור לעיל, **העובדה כי התובעים "שולחים" את בית המשפט הנכבד ואת הנתבעת לחפש למה התכוונו הם בכתב התביעה מלמדת על דלות עילת התביעה ועל מטרתה של התביעה בכלל. עם זאת מכוון שאין מדובר בתביעה בעלת עילת תביעה הרי שהנתבעת תפנה את בית המשפט הנכבד לאשר נכתב בפרסום נשוא התביעה :**

"בתחילת 2011 הקימו שניים מילדיו של חובל - שי ודוד - יחד עם קרין, אשתו של אחיהם ישראל (עובד מס הכנסה), חברה חדשה בשם "ד.י.ש. בלו סי", הרשומה בכתובת ביתו המפואר של חובל ברחוב ארלוזורוב בחולון. בחלק הראשון של שם החברה דווקא אי אפשר למצוא את קרין, הוא מורכב מראשי התיבות של שלושת ילדי חובל.

שנה לאחר מכן ביצעה "ד.י.ש. בלו סי" את אחד המהלכים ראשונים שלה בעסקי הנדל"ן - היא הצטרפה לקבוצת רכישה בהובלת אחד מסוחרי הנשים הגדולים שהיו בישראל ורכשה אופציה לרכישת זכויות בנייה בשווי מוערך של כ-18 מיליון שקל בבניין ברחוב קינג ג'ורג' בתל אביב מהמתווך יעקב בר. כדי לבנות קומות נוספות בבניין יהיה על הקבוצה להשיג בין השאר היתר ממחלקת הרישוי והפיקוח של עיריית תל אביב. אם כך יקרה, בר יקבל עוד 13 מיליון שקל מילדיו של חובל ומיתר חברי הקבוצה. עד כה קיבל מהם שלושה מיליון שקל"

205. הנה כי כן, שוב, הבנת הנקרא של התובע 2 לוקה בחוסר סבירות קיצוני. לא נכתב דבר ממה שהתובע 2 כותב בסעיף זה של כתב התביעה ועל כן בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת סעיף זה בשל היותו מסרבל את הדיון שלא לצורך והוא בניגוד לתקנות סדר הדין האזרחי. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לאחר שיותקן הפגם.

206. מוכחש האמור בסעיף 73 לכתב התביעה - הסכום שאמור לקבל המתווך בר צויין על ידי חברת מיוזמים בפרסומיה. לא נכתב כי תובעים 2-3-4 הם אלו שישלמו את כל הסכום

של 13 מיליון אלא נכתב שכל חברי הקבוצה ישלמו - בהנחה שיתקבל ההיתר - עוד 13 מיליון ש"ח לבר.

207. דיווח על עסקה זו אף פורסם בתקשורת ולעניין זה ר' ידיעה באתר ניוז ואן תחת הכותרת **"בר-יעקב נכסים: בניין בתל אביב ב-12 מיליון שקל"** ובהמשך "בימים אלו נתנה בר-יעקב אופציה לחברה בשם "מיזמים" לרכוש את זכויות הבניה על גג הבניין - שתי קומות עם יציאות לגג. האופציה היא לשנה, זמורתית בין היתר בהוצאת היתר בניה מטעם העירייה. אם תצא העסקה לפועל, תשלם "מיזמים" לבר-יעקב כ-10 מיליון שקל. "מיזמים" נמצאת בבעלות זוד זהבי וזוד דגמי. חברת בר יעקב מדגישה, שהבניין עצמו לא נמכר ואינו עומד למכירה."

<http://www.news1.co.il/Archive/001-D-274983-00.html>

הכתבה מצ"ב ומסומן 17

208. מוכחש האמור בסעיף 74 לכתב התביעה. התובעים משקרים במצח נחושה כאשר טוענים שחמותו של התובע (גב' חנה ישראל) "מכרה את הנכס עוד ב-2008" שכן חוזה המכר בין ישראלי למזרחי נחתם רק ב-2010, שנתיים תמימות אחרי שהתובעים טוענים שמכרה למזרחי את זכויותיה בנכס, בנוסף נסחי הטאבו מגלים כי לכל היותר נרשמו הערות לטובת קבוצת אנשים רק בשנת 2010, אלא שגם בכך לא דק פורתא שכן עד היום גב' חנה ישראל רשומה כבעלים של חלקות 5-6 ומחזיקה באותן זכויות שהיו לה בעת פרסום הכתבה בבניין המדובר ברחוב סלמה 7 בתל אביב, זאת ועוד עד היום יש לחמותו של התובע דירה בבניין.

נסח הטאבו הישן והחדש של הנכס ברח' סלמה 7 מצ"ב ומסומן 18

209. זאת ועוד, שוב מנסים התובעים לחמוק מלנקוט במילים מדויקות ולציין בכתב התביעה וזאת על מנת להקשות על הנתבעת ועל בית המשפט הנכבד. מדובר בהתנהלות שהיא בניגוד לדרישות הדין בעניין זה. בעוד שהנתבעת טוענת בצורה **מדויקת** כי אותה גב' ישראל מחזיקה בזכויות בנייה של כמה קומות בבניין ברח' סלמה 7 התובעים נוקטים **בעמימות** מכוונת וטוענים כי החמות מכרה את הנכס (במובחן מזכויות הבנייה) עוד ב- 2008 כאשר לא ברור על איזה "נכס" מדובר. האם מדובר בנכס במשמעותו מזכויות בנייה? האם מדובר בנכס במשמעותו כדירה? לתובעים פתרונים.

210. התובעים אף נמנעים מלצרף מסמכים רלוונטים לטענותיהם אלו בכתב התביעה - ולא בכדי.

211. שקר נוסף של התובעים בכלל ושל התובע 2 בפרט נוגע לטענה שגב' ישראל (סבתו) לא מחזיקה בנכס כלל והיא מכרה אותו בשנת 2008. אלא שדברים אלו אינם נכונים לשון המעטה. כאמור לעיל נסח הטאבו הן עובר לפרסום הכתבה בשנת 2012 והן כיום מלמד כי לסבתו של התובע 2 יש זכויות בנכס עד רגע זה. היא בעלת שתי חלקות ובעלת זכויות בניה בהן.

212. שקר זה של התובע 2 מתעצם נוכח העובדה שאותו תובע 2 מייצג את סבתו עד עצם היום הזה במסגרת הליכים משפטיים הנוגעים לנכס - כבעלת חלקים בנכס וזכויות בו. לפיכך טענות התובעים כאילו הנכס ברח' סלמה 7 יצא מחזקתם עוד בשנת 2008 הן שקריות בעליל (למותר לציין כי הן כמובן תואמות את התנהגותו של התובע 2 בעבר ר' דבריו של כבי' השופט מודריק).

מצ"ב פסק דין הנוגע לזכויות בנכס ברח' סלמה 7 ומסומן 19

213. הנתבעת תטען כי מדובר באינפורמציה נכונה ורלוונטית להתנהלות התובעים ובראשם התובע 1. בכלל מדהימה עזות המצח של התובעים להעלות טענה כלשהי הקשורה בנכס בסלמה 7 שכן שוב הפציעו שם כל הדמויות החוזרות ומופיעות בכל נכס שלהם ובתם עו"ד יוסי חן, התובע 2 וגם סוחר הנשים דודו דגמי שהם מסתירים את מעורבותו גם בנכס זה.

214. מוכחש האמור בסעיף 75 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים לאמור. הנתבעת לא תתעייף מלהזכיר ולציין כי מדובר בכתבה הסוקרת את ענייני התובע 1 כראש מחלקת רישוי ופיקוח על הבנייה בעיריית תל אביב. יתרה מכך, על פי טיוטות כתב האישום לפני שימוע עולה כי התובע 1 היה ביחסים קרובים עם יוסי חן אחיינו, כמו כן גם בכתב האישום שהתובע הודה בו עולה כי התובע הודה כי יש לו יחסים קרובים עם אותו חן; יש לו עמו עסקים משותפים בעולם ובישראל ואחיינו מוזכר בשני סעיפים שונים כמי שהתובע 1 קידם את ענייניו. למותר לציין כי התובע הורשע בסעיפים אלו. כך או כך אין בכך עילת תביעה.

215. מוכחש האמור בסעיף 76 של כתב התביעה. **התובעים - ולא בכדי - לא מפנים להיכן לטענתם קיימת התייחסות של הנתבעת אל התובע 3 בכתבה הראשונה כאל עבריין פלילי** (למעלה מן הצורך תטען הנתבעת כי נוכח התנהלותו הבעייתית מאד של התובע 3 ונוכח הודאתו בעסקת הטיעון בעניינו - אפשר וראוי לכנותו עבריין). יתרה מכך, אף הנציבות מתייחסת אל התובע 3 כאל **נאשם** משכך אין לתובעים ובוודאי שלא לתובע 3 כל עילת תביעה.

216. מוכחש האמור בסעיף 77 לכתב התביעה. התובעים אינם מפרטים היכן הנתבעת מתייחסת לתובע 3 ועל כן אין הנתבעת יכולה להתייחס ברצינות ובענייניות לטענות אלו בכתב התביעה. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לאחר שיתוקן הפגם.

217. מוכחש האמור בסעיף 78 לכתב התביעה. התובעים אינם מפרטים מהן המילים המדוייקות אליהם הם מתייחסים ועל כן אין הנתבעת יכולה להתייחס בענייניות וברצינות לטענות אלו. ככל שיתוקן הפגם הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה בהתאם.

218. באשר לאמור בסעיף 79 לכתב התביעה - מצערת עד מאד העובדה כי התובע 3 מתייחס בקלות ראש למעשים שעשה בניגוד לחוק: חדר 70! פעמים לתיקי נישומים הקשורים למשפחתו, זהו אינו דבר של מה בכך. זוהי אחת העבירות החמורות של עובדי מדינה בכלל ושל עובדי רשות המיסים בפרט. מדובר על ניצול של מידע אשר לא חשף לאף אדם והתובע 3 מקל ראש במעשיו החמורים. אם זו עמדתו באשר למעשיו ברור כי תפיסת עולמו באשר למותר ולאסור היא מעוותת מן השורש. ויותר חמור מכך, שוב בוחרים התובעים לתעתע

- בבית המשפט הנכבד, שכן אין מדובר במידע על קרובי משפחה מן המניין אלא על קרובי משפחה שבחלקם יריבים מרים של התובע 1.
219. מוכחש האמור בסעיף 80 לכתב התביעה. התובע לא בחר ביוזמתו דבר. הוא אולץ להתפטר נוכח המעשים החמורים שעשה. דבר לא נכתב שהוא אינו נכון. כל אשר נכתב הוא אמת, היה בו עניין ציבורי, הוא נכתב בתוס לב ומחווה בין היתר גם דיווח נכון והוגן על הליכים משפטיים.
220. מוכחש האמור בסעיף 81 לכתב התביעה. התובעים נוקטים בלשון כוללנית וכללית - ולא בכדי - והכל על מנת להכביד על הנתבעת ועל בית המשפט הנכבד. **התובעים נדרשים להצביע על המילים המדוייקות אשר לטענתם מהוות לשון הרע לכאורה עליהם.** מבלי שיתקנו את הפגם ויעשו כן, הנתבעת לא יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובעים והיא שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לכשיתוקן הפגם. למעשה מי שמעמיס על בית המשפט, מעלה טענות שקריות או לא מדוייקות וחוזר עליהם שוב ושוב עד כדי ניפוח כתב התביעה הרבה מעל הצורך הם התובעים עצמם.
221. מוכחש האמור בסעיף 82 לכתב התביעה. התובעים - אף לא אחד מהם - לא פנו אל הנתבעת להסיר תגובות מפרסום כלשהו. משלא עשו כן אין הם יכולים לבוא בטרוניות בעניין זה כלל וכלל. ונקיטת לשון הפחדה כאילו מדובר "בהמון מוסת" היא מיותרת, שלא לצורך ודינה להימחק בשל היותה מסרבלת את הדיון והיא בניגוד לתקנות.
222. מוכחש האמור בסעיף 84 לכתב התביעה. **התובעים שוב נמנעים מלציין את המילים המדוייקות שאליהן הם מתכוונים ועל כן אין אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לדבריהם אלו. עם זאת ייאמר כי** הנתבעת לא "מחברת" בין התובע 1 לבין משפחת פשע מיפו, מדובר בהצגת עובדות: חברה ששייכת לאחינו של התובע 1 - יוסי חן, ולסוחר הנשים דוד דיגמי (נבר אברלנד בע"מ) קיבלה מאות אלפי שקלים תמורת פינוי אליס שעמד בבסיס ההרשעה של אותו סוחר נשים (פרשת עיזאת האמד) החברה הזו היתה רשומה ברחוב גורדון 49 בתל אביב, נכס שבו גם פעל משרד עורכי הדין של אחיינו של התובע 1 והיום פועל בו המשרד של התובע 2. זהו עוד נכס ששייך לבני משפחת חובל בעיר תל אביב.
223. כאמור אין צורך "לחבר" באופן מלאכותי בין התובעים לבין אנשי פשע, אותן דמויות מפוקפקות והתובעים נמשכים זה אל זה כפרפר אל אש.
224. מוכחש האמור בסעיף 85 על כל פרשנויותיו.
225. גם כאן התובעים אינם נוקטים בלשון מדוייקת - כך, אין הנתבעת יכולה להגיב כראוי לגבי הטענה הראשונה שלהם בעניין פינוי הנכס בשכונת פלורנטין. משלא פרטו על מה מדובר אין הנתבעת יכולה להגיב באופן ענייני ורציני לטענות התובעים. לכשיתוקן הפגם הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה.
226. למעלה מן הצורך ייאמר כי לא נטען שלתובע יש קשר כלשהו לפינוי או אי פינוי דיירים. לא נטען שהתובעים רכשו נכס בפרוייקט רביעיית פלורנטין והניסיונות של התובעים לאנוס את אשר נכתב מלמדים יותר מכל על דלות עילת התביעה.

227. ויובהר: כל פרוייקט בנייה בעיר תל אביב היה זקוק לאישורו של התובע 1 כמנהל מחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בעיר תל אביב. באותה עת היו קיימים חשדות כי קידם פרוייקטים תמורת שוחד (ר' טיוטת כתב האישום בכפוף לשימוע). החשודים במתן השוחד או בסיוע ללקיחת שוחד היו בין השאר גם התובע 2 וכן יוסי חן אחיינו של התובע 1. כך נכתב בכתבה. כל פרשנות אחרת של התובעים או מי מהם אינה רלוונטית והיא נאמרת כעת לכבודה של תביעה זו ורק כדי להיכנס לדלתות בית המשפט הנכבד.

228. טענתו של התובע 1 כי אין לו קשר לאותו סוחר נשים - דיגמי, היא טענה צינית ומופרכת. מעבר לכל ההקשרים השונים שפורטו לעיל בכתב הגנה זה, נזכיר גם כי אותו דיגמי - סוחר הנשים, הפעיל "משרד ליווי" (כשהמשמעות היא ברורה: בית זונות) בבניין בנחלת בנימין 100 בזמן שהבניין היה שייך לתובע 1 - שוטה חובל ולאחיו - מישה חן (אביו של יוסי חן). וכך מעיד אותו דיגמי:

"את המשרד העברנו לנחלת בנימין 100, ת"א לאחת הדירות שבה גרו הבנות שגורשו [...] אני וראובן פתחנו שוב פעם משרד ליווי. בנחלת בנימין 100. שם עבדנו רק עם ישדאליות" (טעויות הכתיב במקור ט.ל.)

העדות מצ"ב ומסומנת 20

229. עוד תטען הנתבעת כי אין כל רבותא לגבי הסכום שקיבל התובע עם פרישתו. בין אם הוא קיבל יותר או פחות אין לכך משמעות ואין הדבר מהווה עילת תביעה נגדה. ובכל מקרה מדובר בפרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.

230. מוכחש האמור בסעיפים 86-92 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים בסעיפים אלו. **התובעים נמנעים מלפרט מה בדיוק נכתב המהווה לשון הרע עליהם ועל כן אין אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לטענות אלו של התובעים.** בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לתובעים לתקן את המחדל. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את הגנתה לכשיתוקן הפגם.

231. בין אם התובע או התובעים הואשמו או לא העניין הציבורי במעלליהם, התייחסותם לציבור, הקשרים העסקיים שלהם הם הם הראיה כי היתה חובה על הנתבעת לדווח על כך לציבור הרחב. הנתבעת תטען כי מדובר בדיווח אמיתי, בעל חשיבות ציבורית וככל שהיה בו אי דיוק הרי שמדובר בפרט לוואי. כמו כן הנתבעת תטען כי הפרסום חוסה תחת הגנות תום הלב הקבועות בחוק איסור לשון הרע. הנתבעת תטען כי מדובר גם בביקורת על התנהלותם של התובעים, ביקורת ראויה ונכונה. הנתבעת תטען עוד כי אין לתובעים אלא להלין על עצמם ועל התנהגותם אשר הביאו עליהם את הפרסום.

232. עוד תטען הנתבעת כי טענת התובעים שאם לא הוגש כתב אישום בעניין כלשהו מלמדת על אי נכונות הפרסום מלמדת יותר מכל על תפישת העולם של התובעים את תפקיד התקשורת, חובות העיתונאי וזכות הציבור לדעת. הנתבעת אינה מחויבת לדווח רק על הדברים שנחקרו במשטרה או שהגיעו לפרקליטות אלא גם לחשוף דברים נוספים אם הגיעו לידיעתה אודות האנשים שעומדים במרכזן של חקירות משטרה בחשדות כה חמורים. כך

- הוא לגבי פרוייקט רביעיית פלורנטיין, כך הוא לגבי המלונית בבן יהודה 71 כך הוא לגבי הבית בסלמה 7 וכך הוא לגבי כל עניין אחר.
233. לגבי סעיף 87 לכתב התביעה המתייחס בצנינות לנתבעת ומציין שבאותה מידה אפשר היה לציין שהתובע 1 לא חשוד בפרשת ארלוזורוב הרי שייאמר רק זאת - לו רוצחי ארלוזורוב היו משלמים לחברה ששייכת לאחיינו של התובע 1 ולשותף מפוקפק (לשון המעטה) של האחייין, ולו באותה העת התובע 1 היה אחראי על מתן היתר להקמת פרוייקט 'ארלוזורוב' שנבנה על ידי הרוצחים כאשר באותה העת מרחפים חשדות חמורים מעל התובע 1 ואחיינו בנושאים דומים - הרי שבהחלט היה טעם לקשר בין הדברים ולציין זאת.
234. וזאת יש לשים לב - שוטה חובל הורשע על פי הודאתו בהפרת אמונים גם לגבי פרוייקטים של אחיינו.
התובע הודה כי הוא :
- "פעל לקידום ענייני הנכס, המסופלים באגף שכראשותו, חרף העובדה כי המדובר 1 בנכס, השייך בין השאר לילדיז ואחיינו" - סעיף 5 לאישום השלישי.
235. זאת ועוד - על פי כתב האישום (בו הורשע התובע) עולה כי התובע הנחה עובדים כפופים לו לקדם עניינים בפרוייקט אחר שאחיינו אותו יוסי חן בעלים בו (אישום 4 לכתב האישום). גם התובע 2 אוזכר באישום זה.
236. לגבי האמור בסעיף 88 לכתב התביעה - בטיוטת כתב האישום בכפוף לשימוע אוזכרו האירועים בדבר פדרמן ובר אוריין. לא היתה כל סיבה שלא לציין זאת ולדווח על כך. באותה העת אלו היו החשדות של הפרקליטות ועל כן מדובר בדיווח נכון והוגן שאין לגבי עילת תביעה.
237. לגבי האמור בסעיף 89 של כתב התביעה - מדובר בטענות מתחסדות. בכתב האישום שהתובע 1 הודה והורשע בו נכתב מפורשות כי :
- "בזמנים הרלבנטיים לכתב אישום זה שרדו בין הנאשם לבין עו"ד חן יחסי קרבה משפחתית. כמו כן, בין השניים התקיימו קשרים כספיים, שנגעו לרכישת נכסי המקרקעין 1 בבלגיה, גרוזיה ובבן יהודה 13 בתל אביב." עוד הודה התובע 1 באותו כתב אישום במסגרת הסדר הטיעון כי: "בזמנים הרלוונטיים לכתב אישום היו הנאשם וצברי שותפים לעסקאות הקשורות בנכסי גדלן בבלגיה [...]"
238. הנה כי כן טענות התובע בכתב תביעה זה הן לכל הפחות הפוכות (לשון המעטה) להודאתו בכתב האישום.
239. זאת ועוד, התובע כמנהגו בוחר שלא לצטט את הציטוט המלא, לו היה עושה כן היה ברור כי אין לו כל עילת תביעה גם בנושא זה.
240. הציטוט שאותו בוחר התובע שלא להביא בפני בית המשפט הנכבד הוא כדלקמן :

"מלבד הווילה בת ארבע הקומות בחולון, חובל ובני משפחתו מחזיקים היום בנכסים שונים בבלגיה (על פי הפרקליטות), בזכויות בנייה לדירות דבות בתל אביב והיו עד לאחרונה הבעלים של בניין השווה מיליונים ברחוב נחלת בנימין בעיר".

241. מדובר במשפט לגיטימי שאין בו כל לשון הרע. באשר לנכסים שונים בבלגיה - הנתבעת לא תתעייף מלהפנות לכתב האישום שבו תודה התובע אשר כלל גם התייחסות לנכסים בבלגיה:

"בזמנים הרלבנטיים לכתב אישום זה שדרו בין הנאשם לבין ער"ד חן יחסי קרבה 1 משפחתית. כמו כן, בין השניים התקיימו קשרים כספיים, שנגעו לרכישת נכסי המקרקעין 1 בבלגיה, גרוזיה ובבן יהודה 13 בתל אביב."

242. באשר לבניין ברחוב נחלת בנימין - גם כאן מדובר באמת. הבניין אכן שווה מיליונים, והיה בבעלות התובע ומשפחתו. בין אם התובע רכש את כל הבניין מכספי הירושה או בין אם מדובר בהלוואה שנטל התובע ובני משפחתו - אין בכך כל לשון הרע.

243. לא רק הנתבעת התייחסה לנדל"ן של התובע ובני משפחתו אלא גם באתר NRG התייחס הכתב קלמן ליבסקינד בתמיהה לנכסים הרבים שהצליח התובע לצבור. הנה כך נכתב בכתבה שכותרתה: "שחיתות בעירייה? שוטה חובל מתעשר".

"המהנדס שוטה חובל חי כמלך בוויילה יוקרתית בחולון וזה לא הנכס היחיד שלו. תמוה עבור פקיד בעירייה. במשטרה חושדים כי מדובר בשחיתות" "...השטח בבת ים איננו הנדל"ן היחידי שחובל מחזיק. בשכונת הווילות הנאה שבה הוא מתגורר בחולון יש לו בית פרטי ענקי הכולל חדרף, קומת קרקע, שתי קומות נוספות ויציאה לגג. כל זה, כך נראה, היו כסף קטן מול בניין הקומות בשווי כמה מיליוני דולרים שחובל מחזיק בשותפות עם אחיו מישה חן ברחוב נחלת בנימין 100 בתל אביב."

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART1/792/698.html>

הכתבה מצ"ב ומסומנת 21

244. מוכחש האמור בסעיף 90 לכתב התביעה. שוב אין כל ציטוט מדוייק של המילים אליהם מתכוונים התובעים בפרסום ואין אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לכך. למען הזהירות תטען הנתבעת כי מדובר בדווח נכון והוגן על חשדות המשטרה והפרקליטות בעניין התובע והמקורבים לו הקשורים לנכסיהם. התובעת אינה מבינה כלל כיצד מעיזים התובעים לטעון כי ב-2008 מכרה תמותם, הגברת חנה ישראלי, את כל הנכס ברחוב סלמה 7 וזאת כאשר נסח הטאבו מלמד שלגברת ישראלי שתי יחידות בבניין אשר אליהן צמודות זכויות בנייה על הגג. עזות מצח זו מדהימה במיוחד כאשר התובע 2 הוא זה שמייצג את גב' ישראלי בכל ההליכים הנוגעים לבניין זה ומסתיר מבית המשפט (כהרגלו) את עובדות אלו. עובדה נוספת שמסתירים התובעים היא שגם בבניין זה, מעורב דודו דגמי וחברת הנדל"ן אורבן שהקים.

245. באשר לזכויותיה של גב' ישראלי המיוצגת כאמור על ידי התובע 2 הנתבעת מפנה לפס"ד שניתן בעניין הנכס בסלמה 7.

246. יתרה מכך, ענייני הרכוש הרב שאספו התובע ובני משפחתו דווחו בכלי התקשורת השונים אשר לגביהם לא עשו התובעים דבר.
247. ובאשר לנכס ברח' סלמה 7 כך נכתב בכתבה "שחיתות בעירייה?" דלעיל:
 "מי שמתגלה כאשת נדל"ן של ממש היא חמותו בת ה-80 של שוטה חובל, חנה ישראלי. ישראלי עבדה בעבר כאחות בבית החולים איכילוב, ואולם מאז יצאה לפנסיה הספיקה לרשום את שמה על כמה עסקאות נדל"ן מעניינות במיוחד.
 חוקרי היחידה הארצית לחקירות הונאה, שקיבלו חלק מהחומרים הללו, ינסו לברר מהיכן הכסף, ואם הוא לא שימשה ככיסוי עבור מישהו אחר.
 [...] האחות הפנסיונרית מאיכילוב ניגשה למכרז השאפתני הזה וזכתה ב-120 מ"ר תמורת 828 אלף שקל. זכויות הבנייה העתידיות שלה בקומות הבאות שייבנו עומדות על לא פחות מ-556 מ"ר. על בקשות להיתרי בנייה במקום חתום יוסי חן, בן אחיו של שוטה חובל.
 בדיקה בנסח הטאבו של הבניין מגלה שעל שמה של ישראלי רשם בנק ירושלים משכנתה על סך של מיליון שקל, אלא שבהתכתבות בין הבנק לבין בעלת החוב, שהגיעה לידי מעריב, ממען הבנק למשכנתאות את המכתבים, משום מה, גם אל שוטה חובל בעצמו."
 248. לגבי האמור בסעיף 92 לכתב התביעה - מדובר בטענה מתחסדת. התובעים או מי מהם יכלו לפנות אל הנתבעת כפי שנדרש מהם לעשות על פי חוק ולבקש עדכון הידיעה. משלא עשו כן אין להם אלא להלין על עצמם בעניין זה ובית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את טענה זו של התובעים.
 249. למעשה תביעה זו נולדה רק לאחר שהתובעים 1-2 הוזמנו על ידי הנתבעת לתת עדות בתביעת דיגמי - סוחר הנשים.
 250. מוכחש האמור בסעיף 93 לכתב התביעה - אין לנתבעת כל אחריות בקשר לתגוביות וככל שרצו התובעים להסיר תגובה כלשהי היו צריכים לפנות לאתר העיתון. משלא עשו כן אין הם יכולים להחזיק זאת נגד הנתבעת אשר ממילא אינה אחראית על אתר האינטרנט של עיתון הארץ.
 251. האמור בסעיפים 94-95 אינו מוכחש ככל שהוא מתייחס לציטוטים מדויקים מהפרסום.
 252. מוכחש האמור בסעיף 96 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים לאמור בכתבה. **התובעים נמנעים מלציין את המילים המדויקות** אשר לגביהם הם מלינים ולא בכדי. הנתבעת אינה יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובע או התובעים. ככל שהתובעים יתקנו את הפגם תוכל הנתבעת להתייחס באופן רציני וענייני לטענות אלו. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב ההגנה.

253. הנתבעת לא תתעייף מלציין את הקשרים המפוקפקים הקיימים בין התובעים ובין עבריינים. אותן דמויות צצות באורח פלא בכל נכס שסוקר וששייך למשפחת התובע. כך במקרה זה הבן של שוטה חובל - התובע 2 - הוא "רק" ערב לאחד השותפים במלונית שמשכירה חדרים לפי שעה, אלא שהוא מסתיר כי מדובר בערבות לעד מדינה - עבריין שהוא שותפו לסחר בנשים של אותו דיגמי בפרשת הסחר בנשים הגדולה ביותר שנחשפה אי פעם בישראל.
254. במקרה זה מוקמת לה במרתף בנין מגורים במרכז העיר תל אביב 'מלונית' שמשכירה חדרים לפי שעה. הדיירים בבניין מתחילים להתלונן על גורמים מפוקפקים שמסתובבים שם ועל סיטואציות מביכות בבניין. ואז מתברר כי באורח פלא אחד הבעלים של אותה 'מלונית' הוא כאמור אחד מחברי רשת הסחר בנשים הגדולה שנתפשה אי פעם בישראל (ר.ח.). אותו ר.ח. שהפך לעד מדינה בזכות סוחר הנשים הגדול ברשת הזו - דגמי, עוד מתברר כי באורח פלא התובע 2 הוא זה שחתום על הערבות לאותו סוחר - שוכר ר.ח. זהו אותו תובע 2 שעושה עסקים עם אותו דגמי. זאת ועוד - הרי שאין מדובר בדמות אנונימית עבור התובע 1 שכן גם דגמי וגם אותו ר.ח. הפעילו בית בושת בבנין שלו ושל אחיו (ברחי נחלת בנימין 100 תל אביב). מתברר גם כי אחיינו של התובע (בן דודו של התובע 2) עו"ד יוסי חן, מייצג את הבעלים של 'המלונית' בפני הגורמים הרלוונטים בעירייה שצריכים לתת אישורים למקום (זהו אותו יוסי חן שגם הוא שותף של דגמי בחברות שונות). וזהו גם אותו יוסי חן שהעסיק את התובע 2 (כאמור מדובר בבני דודים). ואם לא די בכך הרי ששוטה חובל - התובע השותף בדיונים בנוגע לימלונית' מבלי לתת כל גילוי שהוא קשור בנכס. וכל זה על קצה המזלג. (בית המשפט הנכבד מופנה לפרטיכל הוועדה - נספח 16 לכתב ההגנה)
255. התנהלות התובע יחד עם בני משפחתו היוו בסיס לחקירת המשטרה אשר בסופה הורשע התובע על פי הודאתו כי הוא פעל לקידום ענייני המשפחה תוך רמייה וכחש ובכך גרם להפרת אמונים קשה.
256. מוכחש האמור בסעיף 97 לכתב התביעה - בוודאי נוכח התיאורים אשר מייפים את המציאות. מדובר במלונית שהשכירה חדרים לפי שעה ואין צורך להסביר במה מדובר. התייחסות לאותם מפעילים כאל "יזמים" לגיטימים היא לעג לרש וציניות לשמה ומלמדת יותר מכל על תפיסת העולם המעוותת של התובעים. אותו "יזם" שבנו של התובע ערב לו - היה חבר ברשת סחר בנשים הגדולה בישראל והסיבה שלא הורשע היתה כי השותף הבכיר ברשת (שהפך גם הוא לעד מדינה) התנה את ההסכם עם המדינה בתכללתו של אותו "יזם". זהו אותו "יזם" שהתובע מתגאה בסעיף זה של כתב התביעה כי בנו היה מיודד עימו וסייע לו.
257. הנה כי כן שוב באופן "מקרי" אותן דמויות מופיעות גם בהקשר לנכס זה ובהקשר לעסקים מפוקפקים.
258. זוהי משפחתו של התובע, אלו הם מקורביו, זו דרך הילוכם והבנתם את הנורמות והקודים החברתיים המקובלים בחברה נורמטיבית.

259. מוכחש האמור בסעיף 98 לכתב התביעה. **התובע 2 אינו מפרט מהן המילים המדוייקות אשר לטענתו מהוות לשון הרע עליו.** הנתבעת אינה יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובע או התובעים. ככל שהתובעים יתקנו את הפגם תוכל הנתבעת להתייחס באופן רציני וענייני לטענות אלו. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב ההגנה.
260. למען הזהירות לא נטען בכתבה את אשר טוען התובע 2 בכתב התביעה.
261. למעלה מן הצורך ייטען כי כמפורט לעיל משפחת חובל היתה מעורבת עד צוואר בענייני הנכס הנ"ל.
262. מוכחש האמור בסעיף 99 לכתב התביעה. מי שמנסה לבלבל את הדברים הם התובעים. בין אם מדובר בתקופת ביניים של 6 חודשים ובין אם לאו, תלויות השכנים היו לאורך חודשים רבים וללא מענה וסעד ממחלקת הרישוי והפיקוח.
263. מוכחש האמור בסעיף 100 לכתב התביעה. התובעים אינם מפרטים מתי ניתנה ההחלטה של הוועדה המקומית וכנראה לא בכדי. **התובע אינו מפרט מהן המילים המדוייקות אשר לטענתו מהוות לשון הרע עליו.** הנתבעת אינה יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובע או התובעים. ככל שהתובעים יתקנו את הפגם תוכל הנתבעת להתייחס באופן רציני וענייני לטענות אלו. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב ההגנה.
264. מוכחש האמור בסעיף 101 לכתב התביעה - ומוכחשת פרשנות התובעים באשר למשפט זה. ממילא הדברים נכונים: באותה העת תפקידו של התובע היה ראש מחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בתל אביב; דיירי הבניין המדובר סבלו קשות כתוצאה מהפעלת "המלונית"; "המלונית" פעלה באותה העת ללא היתר למרות פניות רבות והליכים משפטיים שנקטו הדיירים. לפיכך טענת התובעים כאילו קיים "גרייס" של זמנים בהם עסקים יכולים לפעול ללא היתר ולעשות ככל שברצונם למשך שישה חודשים היא מיתממת ומוטב היה לו דברים אלו לא היו מושמעים ממי שניהן כראש מחלקת הרישוי והפיקוח של עיריית תל אביב.
265. מוכחש האמור בסעיף 102 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים. כפי שפורט לעיל סביב משפחת חובל חגים סוחרי נשים עבריינים ששימשו כעדי מדינה בפרשת הסחר בנשים הגדולה בישראל, בנו של התובע חתם כערב לאחד מסוחרי הנשים, בנו של התובע וקרובי משפחתו שותפים בנכסי נדל"ן יחד עם חברת נדל"ן של סוחר נשים אחר, אחיו של התובע גם הוא עשה עסקים עם סוחר הנשים - דיגמי, גם התובע יחד עם אחיו השכירו נכס לאותו סוחר נשים - דיגמי בניין שהיה בבעלותם. לפיכך ניסיונו של התובע להרחיק עצמו לכאורה מקרבנם של אותם טיפוסים מפוקפקים לא יצלח והוא בבחינת היתממות.
266. ממילא לא נכתב כי לתובע קשר ישיר אל סוחר הנשים - דיגמי אלא נכתב באופן מדוייק כי סוחר הנשים אינו הראשון שעושה עושה **משפחת חובל** עסקים.
267. מוכחש האמור בסעיף 103 לכתב התביעה. כאמור לעיל התנהלותו של התובע היא מפוקפקת ועל כך תעיד הרשעתו. לא זו אף זו, אלא שלא בענייני עמדה פוגענית כלפי נשים מדובר אלא בעמדה כלכלית גרידא שאליה היו נתונים מעייניהם של התובעים. כאמור

לעיל, התובע 1 מנסה בכל כוחו לאלץ את הכתוב לצורך תביעה זו. כך, לא ברור למה מתייחס התובע 1 כאשר כותב הוא כי לא עשה "עסקים כאלה" עם סוחר הנשים. לא בכדי התובע 1 נוקט בלשון עמומה ובלתי ברורה והכל על מנת לבלבל, להכביד ולסמא את עיני בית המשפט הנכבד.

268. לא נכתב על התובע 1 דבר ממה שהתובע טוען בסעיף זה של כתב התביעה.
269. יתרה מכך, המשפט: "התובע 2 לא פעל במקביל לסחר בנשים עם איש, והכיר אדם שבעברו עסק בתחום זה..." - מלמד יותר מכל על תפיסת העולם כאילו קיים "תחום" של סחר בנשים.
270. מוכחש האמור בסעיף 104 לכתב התביעה - הטענה כאילו יחידים של משפחת חובל נמצאים בריב האחד עם השני אינה רלוונטית, שהרי בעת ההיא - הרלוונטית לכתיבת הכתבה, יחידים משפחת חובל היו ביחסי עבודה (לכל הפחות) האחד עם משנהו. התובע אף הודה בכך במסגרת כתב האישום שהוגש נגדו: "בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום זה שדרו בין הנאשם 1 לבין עו"ד חן יחסי קרבה משפחתית. כמו כן, בין השניים התקיימו קשרים כספיים, שנגעו לרכישת נכסי המקרקעין 1 בבליגיה, גרוזיה ובבן יהודה 13 בתל אביב."
271. מוכחש האמור בסעיף 105 לכתב התביעה. שוב, התובע 1 מעוות את אשר נכתב ואף נותן לכתוב פרשנות משלו לכבודה של תביעה זו. ניסיונות התובע 1 להרחיק עצמו ממשפחתו ומעסקים שבניו, הוא וקרוביו עושים יחד עם דמויות עברייניות - מפוקפקות והכל לכבודה כאמור של תביעה זו, מלמדים יותר מכל על חולשתה של תביעה זו. כאמור לעיל, תביעה זו שהוגשה 5 שנים לאחר הפרסום הראשוני ולא סתם הוגשה אלא היא ניסיון ללחוץ על הנתבעת ולהלך עליה אימים נוכח זימונם של התובעים 1-2 להעיד בתביעת דיגמי.
272. מוכחש האמור בסעיף 106 לכתב התביעה. כל אשר נכתב בכתב בתום לב, הדברים הם אמת היה בהם עניין ציבורי ובנוסף הם מהווים דיווח נכון והוגן על הליכים שונים בטרובונלים השונים.
273. מוכחש האמור בסעיף 107 לכתב התביעה. התובע מצטט ציטוט לא נכון, בבחינת חצי אמת גרועה משקר. מדובר בהתנהלות חסרת תום לב תוך ניצול ציני של הליכי בית המשפט. לו היה התובע מצטט נכונה את המשפט היה ברור כי לא נאמר דבר שהוא אינו נכון: "אלא שהוועדה המייעצת לוועדה המקומית, זו שחלק מאנשיה היו כפופים לשוטה חובל, לא התרשמה מחוות הדעת הזאת וביקשה לשוב ולדון בכך לאחר ביקור במקום. ביולי 2011 ביקרו במקום הפקחים, גם הם כפופים למחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה. הפקחים קבעו: "מומלץ לאשר. מדובר במלונית שפונה לתיירות זולה, אך במקום הוקמו ושופצו חדרים יפים ומושקעים. לעסק כניסה נפרדת, כך שהפעילות אינה בעלת פוטנציאל מטרדי והעסק תורם לנושא התיירות בעיר". בעקבות זאת המליצה המועצה המייעצת לוועדה לאשר מתן היתר עד 2017."
274. שוב בוחר התובע לסמא את עיני בית המשפט הנכבד ולהסתיר כי אחד המשתתפים בשיבת הוועדה המייעצת היה מר דניאל לס - מנהל מחלקת מידע ויעודי קרקע בעיריית תל אביב.

מחלקה זו כפופה למחלקת רישוי ופיקוח על הבניה שבראשה עמד התובע באותה עת. על הכפיפות הזו אפשר ללמוד גם מכתב האישום בו הודה שוטה חובל בכל העובדות ואשר בו פורט מבנה האגף (סעיף 2 לכתב האישום נגד התובע).

275. מוכחש האמור בסעיף 108 לכתב התביעה. מדובר בטענה שיקרית שהרי התובע נכח בוועדת ההתנגדויות כשאחיינו שלו הופיע בוועדה. חמור מכך התובע אחראי היה מתוקף תפקידו לא רק על מתן רישוי למבנים אלא גם על פיקוח. מכיוון שכך וללא כל קשר לענייני רישוי עסקים, התובע שמע בוועדה כי החלו לעשות שימוש במרתף הבניין שלא לצרכי מחסן במרתף - בניגוד להיתר. סוגיה זו קשורה במישרין למחלקה בראשה הוא עומד. ומכיוון שכך היה עליו לדאוג לאכוף את סמכותו.

276. לו היה התובע 1 מתנהג כפי שפקיד ציבור ראוי לו לנהוג ונענה לתחנוניה (כך ממש) של הנתבעת כאשר פנתה לשוחח עמו ובהמשך כאשר ביקשה תגובתו, היה יכול להעמיד את הדברים על דיוקם. משלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו, זאת ועוד העובדה כי התובע שקט על שמריו כל כך הרבה שנים מלמדת כי לא היה דבר שאינו נכון אלא שהתובע לכבודה של תביעה זו ועל מנת ללחוץ על הנתבעת ממניעים לא ענייניים בחר לטעון טענות חסרות בסיס נגדה.

277. מוכחש האמור בסעיפים 110 - 109 לכתב התביעה. שוב נוקטים התובעים בניסיונות למסך ולבלבל את אשר נכתב באופן מדויק וזאת תוך הסתרה מכוונת למה מתכוונים התובעים. משלא מציינים התובעים את המשפטים אליהם הם מתייחסים הנתבעת אינה יכולה להתייחס ברצינות ובענייניות לטענותיהם. ככל שהתובעים יתקנו את הפגם תוכל הנתבעת להתייחס באופן רציני וענייני לטענות אלו. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב ההגנה.

278. למען הזהירות הנתבעת טען כי בכל מקרה לא מדובר בעניין השמור לאגף רישוי עסקים בלבד כפי שהתובע מנסה לטעון. על פי חוק תכנון ובניה בפרק הרישוי סעיף 145 א: "לא יעשה אדם אחד מאלו ולא יחל לעשותו אלא לאחר שניתנה לו רשות הרישוי המקומית היתר לכך ולא יעשה אותו אלא בהתאם לתנאי ההיתר: 1- התווייתה של דרך סלילתה וסגירתה 2 - הקמתו של בנין הריסתו והקמתו שנית כולו או מקצתו הוספה לבנין קיים וכל תיקון בו למעט שינוי פנימי בדירה. בפסקה זו שינוי פנימי שלא נוגע לצד החיצוני של הבנין לא פוגע בחזית או במראה או בשלד או ברכוש משותף או בצנרת או בציוד אחר וכו'....".

279. במקרה המדובר אין מדובר בשינוי פנימי בדירה כמו שהתובע 1 – שוטה חובל מנסה להציג זאת בכתב התביעה. אלא בשטח שיעודו היה למחסן ולא למלונית. אגף הרישוי והפיקוח על הבניה בראשו עמד שוטה חובל אמון גם על פיקוח ולא רק על רישוי. אך שוטה חובל למרות שלאגף בראשותו הגיעו תלונות הדיירים כבר בשלב השיפוצים ולמרות שידע בוודאות ב-2011 כי במקום נעשתה בניה ללא היתר וללא אישור לשימוש חורג לא פעל בכדי לאכוף את החוק.

280. מוכחש האמור בסעיף 111 לכתב התביעה. התובע הורשע על פי הודאתו בהפרת אמונים, עבירה המלמדת על מחשבה עבריינית ועל כך שהתובע העדיף לקדם את ענייניו וענייניו

משפחתו ובכך פגע באמון הציבור. מדובר על עבירות חמורות הגם שהתובע סבור כי מדובר בעבירות קלות ערך - וחבל. לפיכך הטענה של התובע כאילו לא היה בכוחו לרומם או להוריד, לעכב או לקדם טיפול בנכסים בעייתיים שנערך בהם שיפוץ בניגוד להיתרים ומתקבלים תלויות דיירים - מופרכת.

281. מוכחש האמור בסעיף 112 לכתב התביעה. אין בטענות המופיעות בסעיף זה של כתב התביעה משום רלוונטיות לכתבה נשוא פרק זה של כתב התביעה.

282. בית המשפט הנכבד מופנה לתגובות המפורטות שהופיעו בכתבה ואשר מלמדות לא רק על תום ליבה של הנתבעת אלא גם על המצב העובדתי באותה עת ועל כן כל טענות התובע או התובעים בעניין כתבה זו אין להם על מה להיסמך.

283. מוכחש האמור בסעיף 113 לכתב התביעה. התובעים אינם מצטטים את המשפטים המדויקים שאליהם הם מתייחסים ומשכך אין הנתבעת יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובע או התובעים. ככל שהתובעים יתקנו את הפגם תוכל הנתבעת להתייחס באופן רציני וענייני לטענות אלו. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב ההגנה.

284. לשם הזהירות הנתבעת תשאל האם התובע טוען כי פיצול של דירות ללא היתר או בנייה לא חוקית בתוך מבנה אינה בתחום סמכותו?! האם ברצינות טוען התובע כי תפקידו חל "רק" אם בנו במקום עוד קומה ללא רשות, או יצאה של דלת בכיוון שלא תוכנן?"

285. מוכחש האמור בסעיף 114 לכתב התביעה. גם כאן מנסים התובעים לעוות את אשר נכתב ואינם מצטטים במדויק את המילים המדויקות אשר לטענתם מהוות לשון הרע עליהם. הנתבעת אינה יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובע או התובעים. ככל שהתובעים יתקנו את הפגם תוכל הנתבעת להתייחס באופן רציני וענייני לטענות אלו. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה.

286. למען הזהירות, בית המשפט הנכבד מופנה לכך שסותר הנשים - דיגמי הפעיל בית זונות בבניין שהיה שייך לשוטה חובל ואחיו מישה חן ז"ל בנחלת בנימין 100 תל אביב (אותו דיגמי מעיד על כך במשפט הסחר בסמים): "אני וראובן פתחנו שוב פעם משרד ליווי בנחלת בנימין 100. שם עבדנו רק עם ישראליות" (ר' נספח 20 לעיל)

287. בניגוד לטענת התובע, בזמן הפעלת בית הזונות ברח' נחלת בנימין 100 היו התובע ואחיו בעלי הבניין.

מצ"ב נסח טאבו של הנכס ברח' נחלת בנימין 100 ומסומן 22

288. מוכחש האמור בסעיף 115 על כל פיסקאותיו לכתב התביעה. התובע עצמו "מתבלבל" מרוב ניסיונותיו למסך ולסמא את עיני בית המשפט הנכבד. התובע טוען בסעיף 115 (פיסקה 4) כי: " גם אם היה מתגלה לתובע שיש דירות דיסקרטיות ברח' נחלת בנימין 100 ודאי שלא היה ראוי או אפשרי להוציא למקום צו הריסה (בסמכותו להוציא רק צו סגירה לעסק, לא הדיסה) (ההדגשה במקור ט.ל.)" אלא שהתובע טוען בדיוק ההיפך כמה סעיפים קודם לכן בסעיף 110 "עסק שנפתח ללא רישיון יש לו עניין עם הפיקוח העירוני שאינו מנוהל על ידי

- התובע** "... ובסעיף 112 לכתב התביעה: " אין כל קשר בין קבלה או אי קבלה של רישיון עסק לבין מחלוקת הפיקוח על הבנייה בראשות שוטה חובל", רוצה לומר: **צו סגירה** לעסק אינו מעניינה של המחלקה בראשה עמד התובע 1 אלא רק **צווי הריסה** נגד נכסים שבנו קומה ללא רשות (סעיף 113 לכתב התביעה). והנה למדים אנו כעת כי בכוחו של התובע להוציא **רק צו סגירה לעסק ולא הריסה**. מה נכון:
289. **שוב, ולא בכדי התובעים נמנעים מלצטט במדויק את אשר עליו הם מלינים** - כך, עוות נוסף בבחינת חצי אמת גרועה משקר - מתייחסים הם בפסקה 6 של סעיף 115. **לא נכתב שהוועדה המייעצת כפופה לתובע**.
290. גם בסעיף זה אומר התובע את ההיפך שהוא טוען לו בפסקה 4 - כאמור לעיל.
291. **שוב ושוב התובע מנסה לבלבל ולהרחיק עצמו לכאורה מפעילותו**.
292. טענת התובע כי "אינו זוכר שנכח" בישיבה שבה דובר על המכנה עם הימלונית אינה רלוונטית כלל. הנתבעת דיווחה בהתאם לפרטיכל הדיון שהתקיים בוועדה **ועל כן הדיווח מוגן ואין עילת תביעה כנגד כך**.
293. מוכחש האמור סעיף 116 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים לאמור בכתבה.
294. הנתבעת לא ממחזרת דבר. מדובר בעובדות נכונות ובהבעת דיעה על התנהלות התובע 1 ובני משפחתו, התנהלות מדאיגה שלציבור עניין בה. גם פרשנות התובעים בסעיף זה של כתב התביעה מעוותת וחוטאת לאמת.
295. בפועל, כפי שהציטוט המלא מעיד יותר מכל, מדובר בניסיון להיבחר שלא צלח (וכך נכתב) של שני בניו של שוטה חובל: שי שהיה אז בן 23 (אשר לימים לשכת עורכי הדין עכבה לו את מתן רישיון עריכת הדין בשל בעיית אמינות) וישראל (שלימים אולץ להתפטר מרשות המסים אשר כעובד ציבור מעל באמון) ושל צעירה בת 22 אז, שהיא ביתה של יבגניה פלוטקיין בכירה באגף הרישוי והפיקוח על הבניה שכפופה לשוטה חובל וידועה כמקורבת אליו.
296. יתרה מכך, האמירה על המנדט אינה מובנת ולא ברור כמה שווה כל מנדט. מדובר על **ניסיון להיבחר וזאת** טרם קיבלו אפילו קול אחד כך שלו היו מקבלים מספיק קולות היה קיים תרחיש שהיו משגרים אף שלושה נציגים למועצה.
297. הרשימה לא עברה את אחוז החסימה ועובדה זו צויינה אף היא באותה רשימה.
298. באשר לאמור בסעיף 117 לכתב התביעה - לא ברור מה מכחישים התובעים בסעיף זה. זוהי עוד דוגמא של טענות בעלמא שאין להן כל מובן וכל עניינן הוא להטיל דופי בנתבעת ולבלבל את בית המשפט הנכבד. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת סעיף זה של כתב התביעה והנתבעת שומרת על זכותה לתקן את הגנתה בהתאם ולאחר שיתוקן הפגם.
299. מוכחש האמור בסעיף 119 של כתב התביעה. לא ברור מהם אותם "אי דיוקים" אשר התובעים אינם מפרטים לגביהם. **התובעים כרגיל, אינם מצטטים ציטוטים מדוייקים**

- ובכך גורמים במכוון לעוות את האמור בפרסום נשוא תביעתם. למען הזהירות הנתבעת תטען כי מדובר בעובדות אמת אשר התובעים מסרבים לקבלן.
300. במועד פרסום הכתבה בעלי המניות בחברת ד.י.ש בלו סי בע"מ היו שני בניו של שוטה חובל: דוד ושי ואשתו של הבן השלישי ישראל – קארין. ישראל כידוע היה מפקח בכיר לשומה ברשות המסים שנאלץ להתפטר מתפקידו במסגרת הסדר טיעון לאחר שנתפס והודה כי מעל מתפקידו ובאמון שניתן לו.
301. וראה זה פלא נסח רשם החברות דהיום מגלה שקארין חובל כבר אינה בעלת מניות בחברה זו וישראל שכבר אינו עובד ציבור רשום הוא כבעל מניות. הנה כי כן כל טענות הנתבעת בפרסום זה הוכחו כאמת לאמיתתה. ישראל – התובע 3 הוא בעלי חברה שעושה כיום עסקאות נדל"ן ולא אשתו.
302. מוכחשת פרשנות התובעים באשר למשמעות המשפט "כמקובל במשפחה, התפטרות לוותה בשערורייה". כאמור לעיל, מדובר במשפחה אשר בראשה עומד מי שלעברו הושלך ראש כרות של תרנגולת, חומצה נשפכה על רכבו, ניסיון התנקשות בו כשנהג ברכבו, חקירות משטרה – שתיים שאחת מהן הסתיימה בהרשעה של הפרת אמונים, בניו גם הם אינם חפים משערוריות: שי חובל נעצר עם אביו, הוא עושה עסקים עם סוחר נשים, חותם ערבות לסוחר נשים אחר, לשכת עורכי הדין סירבה לתת לו רישיון עריכת דין ועכבה את קבלתו אחרי שגילתה ששיקר לה בהצהרה שנדרש למלא בסוף ההתמחות שלו, ובנו ישראל שלגביו : הורשע כאמור ואולץ לעזוב את משרתו כעובד ציבור אחרי ששלף פרטים על קרובי משפחה אחרים שלפחות אחד מהם היה באותו הזמן יריב למשפחת חובל.
303. הנה כי כן נסיונות התובעים לגמד את המשמעות הפלילית של מעשיהם הנכלוליים מלמדת יותר מכל על הבנתם או יותר נכון על אי הבנתם את המותר והאסור ועל כך ששמים הוחתם על ידי מעשיהם ולא על ידי דבר שעשתה הנתבעת.
304. מוכחש האמור בסעיף 120 לכתב התביעה. **שוב, התובעים אינם מצטטים נכונה את אשר נכתב ובכך מעוותים את אשר נאמר** בכתבה הרביעית שעליה מלינים התובעים.
305. יתרה מכך, העובדה כי **התובעים אינם מצטטים את המילים המדויקות אשר מהוות לדעתם לשון הרע לכאורה** עליהם היא בניגוד לדין ובית המשפט הנכבד והנתבעת אינם אמורים להיכנס לראשם של התובעים ולעשות במקומם את העבודה הנדרשת של מציאת המילים עליהם הם מלינים. משכך, אין הנתבעת יכולה להתייחס באופן ענייני ורציני לטענות התובעים בסעיף זה.
306. למען הזהירות בלבד תטען הנתבעת כי בניגוד לאמור בסעיף זה של כתב התביעה הרי שכפי שניתן ללמוד מהכתבה חברת ד.י.ש בלו סי בע"מ שבבעלות ילדי חובל והרשומה בביתו של התובע 1 בחולון ביצעה כבר אז מספר עסקאות בהיקף של עשרות מיליונים ביחד עם חברת אורבן נדל"ן של אותו סוחר נשים מפורסם שלמשפחת חובל "כמובן" אין כל קשר אליו. ד.י.ש בלו סי ואורבן הובילו קבוצה שרכשה בניין בסך של - 15.5 מיליון ₪ ברחוב

- לילינבלום, הובילו קבוצה שרכשה אופציה לרכישת בניין ברח' קינג ג'ורג' ב- 18 מיליון ש"ח, והובילו גם קבוצת שרכשה בניין ברחוב נחלת בנימין בתל אביב.
307. בנוסף, בניגוד לאמור בסעיף זה של כתב התביעה, הדברים ברורים, נכתבו מפורשות בכתבה ומהווים פרסום מותר, לגיטימי, הגון, בעל חשיבות ציבורית וכתום לב:
- "תחקיר "הארץ" משרטט את המשפחה שעומדת מאחורי האימפריה המתהווה – משפחתו של שוטה חובל, פעם האיש החזק בענייני נדל"ן בעיריית תל אביב, וכיום חשוד בעבירות שוחד. לנוכח עלייתה המטאורית של החברה, קשה שלא לתהות כיצד צברה משפחה של פקיד ציבור, ששכרו החודשי נאמד ב-30 אלף שקל, עשרות רבות של נכסים – בתל אביב, בסביבתה ואפילו בבלגיה, כפי שטוענת הפרקליטות."
308. הנה כי כן כל טענת התובעים בסעיף זה קורסת מול הציטוט המלא המופיע בכתבה. שוב מנסים התובעים לזרות חול בעיני בית המשפט הנכבד.
309. מוכחש האמור בסעיף 121 של כתב התביעה. ראשית אין בציטוט המופיע בסעיף זה כל לשון הרע על התובעים.
310. יתרה מכך, מדובר גם בהבעת דיעה על התנהלות בניו של התובע כמי שעוסקים לפתע בנדל"ן ופותרים חברה שעושה עסקאות נדל"ן בהיקפים עצומים של מיליונים רבים.
311. חברת ד.י.ש. בלו סי (בה החזיקו במועד הכתבה שניים מבניו של שוטה חובל ואשתו של הבן השלישי) נרשמה, באופן לא מפתיע, בכתובת המגורים של ביתו של שוטה חובל בחולון. לא רק זאת אלא שהכתובת של שני הבנים וגם של הכלה היתה אף היא על פי רשם החברות באותו בית. ככל הידוע לפחות אחד מהם, שי, התגורר בכתובת זו. כמה מפתיע אם כן שבחור צעיר שעדיין מתגורר בבית הוריו הפך בן לילה לבעליה של חברת נדל"ן שמובילה קבוצות רכישה בתל אביב, עיר בה אביו חותם בין אם ישירות ובין אם על ידי האנשים הכפופים לו על כל היתר בניה בעיר.
312. זאת ועוד, עד פרסום הכתבה עיסוקם של השלושה היה כדלקמן: האחד היה עובד ציבור במשך שנים ברשות המיסים עד שנאלץ להתפטר אחרי שהורשע בבית הדין של נציבות המדינה בעבירות חמורות. השני היה עורך דין בראשית דרכו שכבר הספיק להסתבך עם גירסאות שלא סיפקו את בית המשפט בעניינו ורשיונו עוכב. האישה של האח השלישי עבדה במשרה חלקית וזמנית בעיריית תל אביב. בנוסף – שי חובל – התובע 2 ודוד חובל כבר היו בעליה של חברה נוספת בשם "התחנה בבת ים בע"מ" יחד עם נרקיס אפרים (בתו של שבתאי מיכאלי גיסו של התובע).
313. בנוסף באותה עת החזיקו האחים לבית משפחת חובל גם בבניין ברח' בן יהודה 13 יחד עם אחיינם עו"ד יוסי חן והתובע אף פעל לקידום ענייני נכס זה.
314. נוכח כל אלו, ובהתחשב בכך שכדי לרכוש זירה אחת זקוקים היום בישראל ליותר מ- 130 משכורות, לא נותר לאדם הסביר אלא להסיק כי החברות שהקימו והנכסים שנרשמו על שמם נשענו על ההון שצבר אביהם, בעצמו פקיד ציבור, היושב בצומת הרגיש ביותר בתחום

הנדלין בתל אביב ואשר לימים הודה בעבירה של הפרת אמונים בכך שפעל לקידום ענייני מקורביו ושל גיסו (שישב בכלא שלוש פעמים).

315. באשר לאמור בסעיף 122 של כתב התביעה - לא ברור המשפט הסתום של התובעים לפיו "גם כאן ממשיכה הנתבעת לחזור על כך שהתובע חשוד". התובע 1 היה אכן חשוד בקבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים במועד פרסום הכתבה והתובע 2 היה חשוד בתיווך לשוחד. התובעים ממסכים בעשן רב מבלי שאפשר להתייחס עניינית לטענותיהם: האם הם מלינים על הכתבה? על מה בדיוק מלינים הם בסעיף זה של כתב התביעה? ולמה הכוונה של התובעים כי הנתבעת: "ממשיכה להפיץ גם כיום את הכתבות עם המידע וגוי" למה הכוונה ממשיכה גם היום? האם מדובר על פוסט מלפני שנתיים ימים? ואם כן, מדוע התובעים אינם טורחים לציין זאת ולהפנות באופן מדויק לאותו פוסט. מבלי שהתובעים ימקדו את טענותיהם אין אפשרות להתייחס באופן ענייני לטענות כלליות אלו והנתבעת מכחישה אותן.

316. מוכחש האמור בסעיפים 123-124 של כתב התביעה. כפי שכבר ציינו ישראל חובל נאלץ להתפטר בבושת פנים מתפקידו ברשות המיסים אחרי שהורשע בעבירות חמורות על ידי בית הדין של נציבות המדינה. אשתו של ישראל חובל נרשמה מסיבה לא ברורה כבעלת מניות בחברת נדלין ביחד עם שני אחיו של ישראל וכצפוי היא כבר אינה רשומה בחברה זו יותר אלא בעלה (שכבר אינו עובד ציבור). העובדה שהתובעים מקלים שוב ושוב ראש בעבירה שבגינה ישראל חובל נאלץ להתפטר מרשות המיסים מעידה יותר מכל על עולם הערכים שלהם.

317. מוכחש האמור בסעיף 125 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים.

318. נסח הטאבו בעניין הקרקע בבת ים הוא ברור ומדבר בעד עצמו. על הקרקע קיימת משכנתא בסך של 25 מיליון ש"ח ללא שום התניות וללא סייגים.

א. בסעיף 37 לכתב התביעה מצהיר התובע כי גובה המשכנתא בקשר לנכס זה היא 7 מיליון ₪.

ב. בסעיף 45 לכתב התביעה מצהיר התובע כי המשכנתא המוזכרת בכתבה היתה משכנתא על סך 1.7 מיליון ₪ שנלקחה כדי לכסות משכנתא בבנק מזרחי והיתרה יועדה בהמשך לבניית תחנת דלק עצמה. באותו סעיף נכתב בהמשך כי הסכום שבאמת נלקח בחלוואה הזו הוא 4% מהסכום המופיע בכתבה. אם מחשבים זאת יוצא שמדובר במיליון ₪. זהו מספר נוסף בתיאור המשכנתא.

ג. בהמשך כתבו התובעים כי אין תמיהה ששני אנשים מבוגרים שצברו פנסיה או חסכונות ויש להם עבודה מסודרת (שבתאי מיכאלי היה סוחר סמים כך שניתן לתהות מהי עבודתו המסודרת) מקבלים משכנתא של 700 אלף ₪ כל אחד מהבנק. שזה אומר שגובה המשכנתא היה 1.4 מיליון ₪ לשניהם וזה עוד מספר למשכנתא.

- ד. ולבסוף בסעיף 125 נכתב כי השעבוד הוא שעבוד **עד** גובה של 25 מיליון ₪. ושכפועל נלקח אשראי בגובה של 7 מיליון ₪ והמשכנתא בזמן הרלוונטי היתה של 3.5 מיליון ₪ בלבד.
319. כפי שרואה בית המשפט הנכבד – התובעים עצמם אינם מצליחים איפה להחליט מה גובה המשכנתא שנטלו.
320. מהו אם כן המספר הנכון?
321. גם אם התובעים לא השתמשו בכל המשכנתא שניתנה להם על סך אסטרונומי של 25 מיליון ₪ הרי שעצם העובדה שבנק הפועלים מוכן היה לאפשר להם ליטול משכנתא בגובה זה מעיד שאין מדובר בשיני שכירים שעבדו כל חייהם וחסכו 700 אלף ₪ כל אחדי (או 500 אלף ₪ כל אחד או 850 אלף ₪ כל אחד או 1.75 מיליון ₪ כל אחד או 3.5 מיליון ₪ כל אחד – כל מספר זוכה) כדי לקנות נכס. שכן לשכיר הממוצע הבנק אינו מאפשר ליטול משכנתא בהיקף כזה (גם לא אם מצרפים לה את המילה 'עדי לפני הסכום).
322. התובעים מתעלמים מכך כי בכתבה נכתב שהמשכנתא העצומה הזו אינה מתיישבת עם מה שנראה אמור להיות שווי המגרש – מיליונים ₪ בודדים בלבד. כך שאף אחד לא ניסה להציג את הנכס כאילו רכשו אותו ב-25 מיליון ₪.
323. מוכחש האמור בסעיף 126 לכתב התביעה - מחוסר ידיעה. עשרות המיליונים שנכתבו בכתבה אינם מתייחסים למחזור של החברה אלא להיקף העסקות שהיא עושה, אלא שהתובעים בוחרים להתעלם מהעובדות. מחזור שנתי לחוד והיקף עסקאות לחוד.
324. מוכחש האמור בסעיף 127 לכתב התביעה - לא ברור מה טענות התובעים בעניין "המיחזור" כביכול. מדובר בכתבה נכונה שנכתבה על עובדות אמת, נכתבה בתום לב ואין התובעים או מי מהם מפנה למילים המדוייקות אשר מהוות לשון הרע לכאורה. משלא עשו כן אין הנתבעת יכולה להתייחס ברצינות לטענות התובעים. יתרה מכך, בעניין רכישת הבניין בקינג ג'ורג' נכתב כי בזמן הובלת קבוצת הרכישה על ידי החברה ששייכת לבניו של התובע 1 היה התובע 1 מנהל מחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בעיריית תל אביב, העובדה כי התובעים אינם מצטטים את המילים המדוייקות אשר לטענתם מהוות לשון הרע עליהם מלמדת כי התובעים עצמם מבינים כי לו היו מצטטים את הציטוט המתאים מהכתבה נשוא תביעתם, לא היתה להם כל עילת תביעה.
325. ככל שהתובעים לא יתקנו את תביעתם ויגלו מהן המילים המדוייקות אשר מהוות לטענתם לשון הרע עליהם - אין כל אפשרות להתייחס בענייניות וברצינות לטענות התובעים.
326. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לתובעים על תיקון המחדלים והנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה לכשיוותקנו הפגמים.
327. לשם הזהירות בלבד מפנה הנתבעת לאשר נכתב בכתבה: "בין היתר, הובילה החברה (הכוונה לחברה די.ש.בלו.סי של בניו של התובע 1 ט.ל.) קבוצה שרכשה בניין לשימור

ברחוב לילינבלום בתל אביב תמורת 15.5 מיליון שקל, בניין בנחלת בנימין שבו כל דירה נמכרת ב-1.6 מיליון שקל, וקבוצה שרכשה בניין ברחוב קינג ג'ורג', תמורת כ-18 מיליון שקל. הרכישה הזו החלה עוד בזמן ששוטה חובל היה מנהל מחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בעירייה, והעירייה התבקשה להעניק היתר בנייה לקבוצה, להרחבת הבניין ולהוספת תשע דירות.

הנה כי כן טענות התובעים בסעיף זה כאילו נכתב שחברת ד.ג.ש. בלו סי היא זו שרכשה בניינים שלמים - אינן נכונות. זו גם הסיבה שהתובעים אינם מצטטים במדויק את המילים המדויקות המהוות לטענתם לשון הרע לכאורה עליהם.

328. מוכחש האמור בסעיף 128 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעים לאמור בפרסום זה נשוא כתב התביעה. כאמור לעיל עניין המלונית התארך למשך חודשים רבים וארוכים בהם הושכרו חדרים באותו בניין על ידי מי שהיה עד מדינה בפרשת הסחר בנשים והיה סוחר נשים בעצמו. לא רק שהיה סוחר נשים בעצמו אלא הוא גם הפעיל את 'משרד הליווי' עם דודו דגמי בבנין שהיה באותה עת שייך לתובע 1 (ברח' נחלת בנימין 100) והוא זה אשר בנו של התובע 1 חתם עבורו ערבות ועושה במקביל עסקים עם אותו דיגמי - סוחר הנשים.

329. עוד בזמן השיפוצים בנכס בשנת 2010 שבו נפתחה המלונית פנתה נציגת הדיירים בבנין לאגף הפיקוח והבנייה בעיריית תל אביב והתלוננה על עבודת השיפוץ אלא שהפנייה לא זכתה למענה. בנובמבר 2011 נכח התובע 1 בוועדת התנגדויות שבה היה ברור כי במקום פועלת מלונית ללא היתר כבר זמן רב. כך שאין מדובר בעסק שפועל במשך חצי שנה בלבד.

330. בכל מקרה לא מדובר בעניין השמור לאגף רישוי עסקים בלבד כפי שהתובע מנסה לטעון. על פי חוק תכנון ובניה בפרק הרישוי סעיף 145 א: "לא יעשה אדם אחד מאלו ולא יחל לעשותו אלא לאחר שניתנה לו רשות הרישוי המקומית היתר לכך ולא יעשה אותו אלא בהתאם לתנאי ההיתר: 1- התווייתה של דרך סלילתה וסגירתה 2 - הקמתו של בנין הריסתו והקמתו שנית כולו או מקצתו הוספה לבנין קיים וכל תיקון בו למעט שינוי פנימי בדירה. בפסקה זו שינוי פנימי שלא נוגע לצד החיצוני של הבנין לא פוגע בחזית או במראה או בשלד או ברכוש משותף או בצנרת או בציוד אחר וכו'....".

331. במקרה המדובר אין מדובר בשינוי פנימי בדירה כמו שהתובע 1 - שוטה חובל מנסה להציג זאת בכתב התביעה. אלא בשטח שיעודו היה למחסן ולא למלונית. אגף הרישוי והפיקוח על הבניה בראשו עמד שוטה חובל אמון גם על פיקוח ולא רק על רישוי. אך שוטה חובל למרות שלאגף בראשותו הגיעו תלונות הדיירים כבר בשלב השיפוצים ולמרות שידע בעצמו בוודאות ב-2011 כי במקום נעשתה בניה ללא היתר וללא אישור לשימוש חורג לא פעל בכדי לאכוף את החוק.

332. היתר הבנייה בנכס מתיר לבנות מקלט ומחסן במרתף. בעבר ניתן היתר לשימוש חורג כמשרד אך היתר מסוג זה מוגבל (גם בזמן וגם למהות התריגה).

333. לפיכך הסוגיה המדוברת בנכס לא קשורה רק לרישוי עסקים אלא גם מעניינו של אגף הרישוי והפיקוח על הבנייה בעיר שבסמכותו לפקח על פנייה לא חוקית ובוודאי לאכוף את הסנקציות הניתנות מתוקף החוק והתקנות.
334. כאמור לעיל מדובר במלונית במרתף בבנין מגורים בעיר שהשכירה חדרים לפי שעה. מלונית אשר דיירים בבניין טענו בוועדת ההתנגדויות בעיריה כי היא מושכת אליה טיפוסים מפוקפקים, שהוקמה בניגוד להיתרי מחלקת רישוי עסקים בעיריה שאף דן בענייני המלונית. באותה העת תפקידו של התובע היה ראש מחלקת הרישוי והפיקוח על הבנייה בתל אביב; דיירי הבניין המדובר סבלו קשות כתוצאה מהפעלת "המלונית"; "המלונית" פעלה באותה העת ללא היתר למרות פניות רבות והליכים משפטיים שנקטו הדיירים. לפיכך טענת התובעים כאילו קיים "גרייס" של זמנים בהם עסקים יכולים לפעול ללא היתר ולעשות ככל שברצונם למשך שישה חודשים היא מיתממת ומוטב היה לו דברים אלו לא היו מושמעים ממי שכיהן כראש מחלקת הרישוי והפיקוח של עיריית תל אביב.
335. מוכחש האמור בסעיף 129 לכתב התביעה. מדובר בפרסום ראוי אשר יש בו ענין ציבורי רב בוודאי כאשר מדובר בעובד ציבור כמו התובע 1. לא ברור מדוע יצא קצפם של התובעים על כך שלטענתם מדובר בפרסום "ממוחזר", גם אם טענתם נכונה (והיא מוכחשת) מה רע בכך?
336. נדמה כי מוטב שהתובעים יישמו את טענותיהם לגבי "מיחזור טענות" על עצמם. שוב ושוב ממחזרים התובעים טענות חסרות עילה ותוכן נגד התביעה. שוב ושוב ממחזרים התובעים טענות הנוגעות לנכסים בבלגיה אשר לו היו מצטטים את הדברים נכונה ולאמיתה הרי שטענות אלו לא היו אפילו נכנסות למבואת התביעה (שלא לומר לתוך התביעה עצמה).
337. מדובר בעיוות מכוון של התובעים את הנוסח המדויק שהופיע בפרסום: "לנוכח עלייתה המטאורית של החברה, קשה שלא לתהות כיצד צברה משפחה של פקיד ציבור, ששכרו החודשי נאמד ב-30 אלף שקל, עשרות רבות של נכסים – בתל אביב, בסביבתה ואפילו בבלגיה, **כפי שטוענת הפרקליטות**". הנה כי כן, הנתבעת לא תעייף מלטעון כי מדובר בדווח נכון והוגן על עמדת הפרקליטות באשר לאישומים השונים שהונחו לפתחו של התובע 1 ואין בגין דיווח זה משום כל עילת תביעה כנגדה.
338. מוכחש האמור בסעיף 130 לכתב התביעה, מוכחשת פרשנות התובעים ואם במיחזור עסקן הרי שטענות אלו של התובעים בכתב התביעה ממוחזרות עד זרא.
339. בניגוד לטענות התובעים כאילו חנה ישראלי מכרה בשנת 2008 את הנכס המדובר, הרי שעד היום - שנת 2017 - היא מופיעה כבעלי הנכס (שעליו ישנן הערות אזהרה) ואף פסק דין ניתן בעניין זה כאמור לעיל.
340. והנה באופן "מפתיע" (שהרי לטענת התובע חמותו כלל אינה קשורה יותר לבניין ברח' סלמה 7) שוב מגיעים גורמים הקשורים למשפחת חובל דווקא לנכס זה:

341. גם בעניין טענות התובעים כי קיימת "תזה" לכתבה לא ברור על מה נסמכות טענות התובעים. מדובר בכתבה הסוקרת את התנהלות בניו של התובע 1 בהקשר לאנשים הסובבים אותם, נכסיהם ודרכי עבודתם.
342. זאת ועוד, ב 2006 יוסי חן אחיינו של התובע מבקש תוספת בנייה לאותו בניין ברח' סלמה 7 אשר שייך לחמותו של שוטה חובל (שהיא אמה של אשתו של שוטה חובל ולא קשורה לאחיינו יוסי חן). באותו הזמן משרדו של יוסי חן היה ברח' גורדון 49 בדיוק במקום בו היום נמצא משרדו של שי חובל (שהתמחה בעבר אצל אותו יוסי חן). באופן לא מפתיע האחראית על האזור בו נמצא הנכס היא גבי פלוטקין שכפופה לשוטה חובל ומקורבת אליו וביתה של אותה פלוטקין התמודדה יחד עם שי חובל ובן נוסף של התובע בבחירות המוניציפאליות בחולון. עולם קטן.
343. בצירוף מקרים מדהים הגיע לפרוייקט זה של רח' סלמה 7 אותו סוחר נשים דוד דיגמי תחת החברה שבבעלותו - אורבן נדל"ן.
344. גלגול העיניים של התובעים ושל התובע 1 במיוחד באשר לכך שהם לכאורה אינם קשורים אחד לשני, מעוררת תהיות קשות על הבנת המותר והאסור בהליכים משפטיים.
345. מוכחש האמור בסעיף 131 לכתב התביעה - היות והתובעים אינם מפרטים את המילים המדויקות אשר לטענתם מהוות בסיס לטענותיהם בסעיף זה הנתבעת אינה יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות אלה של התובעים.
346. זאת ועוד, על פי כתב האישום שבו הודה התובע נכתב כי שררו יחסי קרבה משפחתית בין התובע ובין יוסי חן והם אף קיימו התקשרויות כספיות ביניהם. אין כל משמעות לכך שהתובע טוען כעת כי הוא בסכסוך עם אחיינו.
347. מוכחש האמור בסעיף 132 לכתב התביעה. התובעים שוב אינם מדייקים כך שמדובר בחצי אמת הגרועה משקר. כהרגלם מנסים לעוות את אשר נכתב, הנתבעת תביא את הציטוט הנכון והמלא המלמד כי אין לתובעים כל עילת תביעה:
- "פרוייקט נוסף שמשפחת חובל מעורבת בו הוא פיתוח מתחם ענק של תחנת דלק ושטחי מסחר בבת ים. שלושת בניו של חובל מחזיקים ב-50% מחברת "התחנה" בבת ים, בשותפות עם בת דודם, נדקיס אפרים, אשה בת 50 מחולון. נדקיס אפרים היא בתו של שבתאי מיכאלי, גיסו של חובל (הנשוי לאחותו, רותי). את הקרקע שעליה יוקם הפרוייקט השאפתני רכשו ב-2005 האבות – שוטה חובל והגיס, שבתאי מיכאלי – ובתוך זמן קצר הצליחו להביא לשינוי ייעוד הקרקע, מתעשייתי למסחרי, ולהעלות את ערכה".
348. נכתב מפורשות כי מדובר בקרקע בבת ים. לא נכתב כי מדובר בקרקע הנמצאת בתל אביב. שינוי ייעוד מתעשייה למסחר לוקח שנים רבות, וממילא אין בכך כל לשון הרע אם שינוי הייעוד נעשה תוך זמן קצר יחסית.

349. ניסיונות התובעים לבלבל את בית המשפט הנכבד ולהכניס לכתוב את מה שלא נכתב בו - לא יצלחו. לא נכתב כי לתובע 1 עסקאות בבת ים אלא נכתב כי "לבני משפחת חובל עסקאות נדל"ן נוספות בבת ים".
350. הנה כי כן המלל ברור. ברור כי מדובר בבני משפחה נוספים של משפחת חובל ולא דווקא בתובע 1 - מוטב היה לו התובע 1 לא היה יותר לו כתרים לא לו.
351. מוכחש האמור בסעיף 133 לכתב התביעה. נסח הטאבו מראה כי מדובר במשכנתא על סך של 25,000,000 מיליון ₪ ונזכיר את ריבוי הגרסאות באשר לאותה משכנתא שהתובע 1 בוחר לתת בכתב התביעה.
352. מוכחש האמור בסעיף 134 לכתב התביעה - האם ברצינות טוען התובע כי בנייה בניגוד להיתר, תלוות של דיירים ותושבים למחלקת הפיקוח והבנייה אינה בתחום אחריותו! הרי גם אם מדובר באחריות כפולה של אגף לרישוי עסקים, הרי שהתובע אינו יכול להתעלם מאחריותו לנעשה בעיר מבחינת בנייה לא חוקית או שלא בהיתר.
353. ממילא **התובעים אינם מפרטים מהם המלים המדוייקות** אשר לטענתם מהוות לשון הרע עליהם ועל כן אין הנתבעת יכולה להתייחס באופן ענייני לטענות התובעים. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה בהתאם.
354. מוכחש האמור בסעיף 135 לכתב התביעה - מלבד העובדה כי התובע 1 בוחר להשתלח בנתבעת אין בסעיף זה ולו דבר אחד רלוונטי לעילת תביעה נגד הנתבעת. לגבי הסכסוך בעניין סופר באבא אין התייחסות של הנתבעת לתובע למעט דיווח הוגן על טענות הצדדים מכתבי הטענות וכן הובאה תגובתה של עיריית תל אביב באשר לטענת אחד הצדדים בהתייחס לאינטרסים הפסולים של שוטה חובל בתפקידו הציבורי.
355. מוכחש האמור בסעיף 136 לכתב התביעה - וכאמור לעיל, התובעים סבורים כי אם השורש ח.ז.ר. יופיע על הטייתו השונות בכתב התביעה הדבר ילמד על נכונות טענותיהם. מוטב כי התובעים יקשטו עצמם לפני שיקשטו אחרים.
356. מדובר בפרסום משנת 2013 אשר באותה העת הדברים שנכתבו בעניין כתב האישום שיעמוד לפתחו של התובע בכפוף לשימוע היו אמת, הם היוו דיווח נכון והוגן, ונכתבו בתום לב ואין בהם כל מתום.
357. מוכחש האמור בסעיף 137 לכתב התביעה. ככל שהיו תגובות שלא נשאו חן בעיני התובעים ראוי היה כי היו פונים לעיתון 'הארץ' לצורך הסרתם במקרה המתאים. משלא עשו כן התובעים אין הם יכולים להחזיק זאת כנגד הנתבעת.
358. מוכחש האמור בסעיף 138 לכתב התביעה. לו רצו התובעים או מי מהם כי יעודכנו הפרסומים היה עליהם לפנות על פי חזרות החוק בעניין אל עיתון 'הארץ'. משלא עשו כן עד לרגע הגשת התביעה, אין הם יכולים לבוא בטענות אל הנתבעת בנושא זה גם.
359. מוכחש האמור בסעיף 139 לכתב התביעה. הנתבעת לא נטפלת לאף אחד. מדובר בפרסום עובדתי נכון והוגן אשר נוכח התנהלות התובעים, בתפקידים הציבורי ובנגיעתם לציבור

המשקיעים ונוכח החשדות החמורים שהועלו נגדם היתה חשיבות ציבורית ראשונה במעלה לדווח לציבור אודותם. האם ברצינות טוענת גבי קארין חובל שלא היה לה קשר לחברת ד.י.ש. בלו סי? האם לא היתה בעלת מניות בחברה זו? ברור כי כלתו של התובע 1 שימשה כאשת קש עבור בעלה בזמן היותו פקיד ציבור ולראיה על פי רישומי רשם החברות התובעת 4 כבר אינה מופיעה ברשם החברות אלא (באופן לא מפתיע) בעלה.

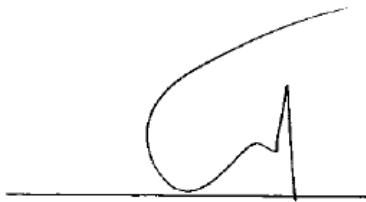
רישומי רשם החברות המלמדים על שינויי הבעלות מצ"ב ומסומנים בהתאמה 23, 24

360. באשר לאמור בסעיף 140 לכתב התביעה – מדובר לשם שינוי בציטוט מתוך הכתבה נשוא התביעה אלא שהתובעים ממשיכים את התנהלותם חסרת תום הלב ומסתירים כי מדובר בציטוט.
361. מוכחש האמור בסעיף 141 לכתב התביעה. נוכח תגובת עיריית תל אביב שהופיעה בפרסום נשוא התביעה ברור כי התובע אינו מדייק בטענותיו בסעיף זה של כתב התביעה כאילו מדובר היה במכרז פומבי (כך ממש טוען התובע).
362. היות והתובע נוקט בשיטה של אי דיווח אמיתי ונכון גם בפני בית משפט נכבד זה ובוחר שלא לצטט את אשר נכתב בכתבה, הנתבעת לא תתעצל ותביא את עמדת עיריית תל אביב הסותרת חזיתית את טענות התובע:
- “קארין חובל אינה עובדת במשרה קבועה הודרשת מכרז, אלא מחליפה באופן זמני מזכירה זוטרה שיצאה לחופשת לידה... עם סיום חופשת הלידה, בעוד מספר ימים, תסתיים גם עבודתה בעירייה.
363. מוכחש האמור בסעיפים 142-143 לכתב התביעה. מדובר בטענות מיתממות ומוזרות-לשון המעטה. מעמדו של התובע בעירייה בכלל ובאגפים הקשורים לבנייה, תכנון וכיוצא בפרט היה גבוה במיוחד. שמו של התובע כאיש התזק באגפים אלה היה ידוע לכל (ועל כך יעיד כתב האישום שהוגש נגדו). לפיכך טענתו של התובע כי כלתו התקבלה לעבודה במחלקה הקשורה לתכנון עירוני ולא למינהל ההנדסה כאילו מדובר בקבלה נקייה שאין מקום להרים גבה בעניין - היא טענה שמלמדת יותר מכל על תפיסתו של התובע את ההתנהלות הציבורית התקינה.
364. ממילא לא נכתב כי התובע 1 התערב במינויה של כלתו. לא ברור מה הרלוונטיות למיקום הגיאוגרפי בו עבדו השניים.
365. מוכחש האמור בסעיף 144 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנות התובעת והתובעים כולם. לא נכתב דבר בכוונה לפגוע, מדובר בכתבה שנכתבה בתום לב, בעלת עניין ציבורי והיא מהווה בין היתר דווח נכון והוגן על הליכים משפטיים. כמו כן העובדות המפורטות בכתבה הן אמת והיא בפרסומן עניין ציבורי גבוה. אם התובעים החליטו לגרור את כלתם לעסקי נדל"ן עם סוחר נשים עבריין דרך חברה ש"אין לתובעת 4 קשר אליה" (היא רק מחזיקה בשליש ממניותיה) הרי שטענותיהם צריכות להיות מופנות כלפי עצמם ולא כלפי הנתבעת.

366. עוד נחדד כי התובעת 4 הועסקה כמחליפה באופן זמני של מזכירה זוטרה שיצאה לחופשת לידה כך שברור שהעבודה הזמנית בעיריית תל אביב לא יכולה להיחשב כעיסוקה המרכזי.
367. מוכחש האמור בסעיף 145 לכתב התביעה. התובעים הם אלו שגררו את התובעת 4 לעסקיהם המפוקפקים, הם אלו אשר הפכו את התובעת 4 ל"פרונטי" של בעלה אשר עבד באותה העת במגזר הציבורי והיה נתון תחת חשדות של נציבות המדינה באשר להתנהלותו. התובעים הם אלו שהחטיאו אותה ואין להם אלא לבוא בטענות אל עצמם. לראיה - התובעת 4 כיום אינה רשומה בעלת מניות באותה חברה.
368. מוכחש האמור בסעיף 146 לכתב התביעה. הטענה כי התובעת 4 לא נחקרה במשטרה (אלא היא שימשה רק "כיסוי" לבעלה אשר הוא זה שמחזיק את המניות של החברה) אינה הופכת את הדברים שנכתבו ללא אמת. כאמור לעיל, שמה לא שורבב כלל. שמה רלוונטי מאד לכתבה הסוקרת את הנכסים וההתנהלות העיסקית של משפחת חובל.
369. ממילא אין באמור בכל הנוגע לתובעת 4 כל עילת תביעה ועל כן בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת תובעת זו מכתב התביעה. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את הגנתה לכשתימחק התובעת מכתב התביעה.
370. מוכחש האמור בסעיף 147 לכתב התביעה. ככל שיש לתובעת טענה נגד עיריית תל אביב צריכה היתה לפנות אליה. אין לנתבעת כל אחריות על כך וככל שמדובר בעבודה זמנית הרי שאין לנתבעת כל נגיעה לכך. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת סעיף זה מכתב התביעה שכן הוא מסרב את הדיון שלא לצורך ואין בו כל עילת תביעה נגד הנתבעת.
371. מוכחש האמור בסעיפים 148-149 לכתב התביעה. ככל שיש לתובעת טענה נגד עיריית תל אביב צריכה היתה לפנות אליה. היות ומדובר בעובדת עיריית תל אביב - זוטרה ככל שתהייה הרי שמי שאמורה להגיב בענייני עובדיה היא עיריית תל אביב. ממילא אין באמור משום לשון הרע על התובעת ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת סעיף זה מכתב התביעה. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה בהתאם לכשיתוקן הפגם.
372. מוכחש האמור בסעיף 150 לכתב התביעה ככל שהדבר נוגע לנזקים שהתובעת 4 טוענת להם. שום נזק לא נגרם לתובעת בוודאי שלא על ידי הנתבעת. אין לתובעת כל עילת תביעה נגד הנתבעת ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת התובעת כבעלת דין וכן להורות שאין כל עילת תביעה של התובעת נגד הנתבעת. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן את כתב הגנתה בהתאם.
373. מוכחש האמור בסעיף 151 לכתב התביעה. הנתבעת לא פרסמה לשון הרע על מי מהתובעים ובכל מקרה הפרסומים נשוא התביעה מוגנים על פי ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965, לרבות האמור בסעיף 13, 14 ו- 15 לחוק. הדברים שפורסמו היו אמת, היה בהם עניין ציבורי, הם נכתבו בתום לב, הם מהווים בין היתר ביקורת על התנהלות התובעים ועל מעשיהם והיתה על הנתבעת חובה חברתית מוסרית וציבורית לעשות את הפרסומים. זאת ועוד אין לתובעים אלא להלין על עצמם באשר הם עצמם בהתנהגותם הביאו עליהם את הפרסומים ועל כן האמור בסעיפים 65 ו- 68 לפקודת הנזיקין חל.

374. הציטוט המופיע בסעיף 152 לכתב התביעה - אינו מוכחש.
375. מוכחש האמור בסעיפים 153-155 לכתב התביעה. לא ברור מה הרלוונטיות של ההסברים של התובעים בסעיפים אלו לכתב התביעה. פרשנות הפרסום, הקביעה אם הוצאה לשון הרע, הקביעה אם ההגנות הקבועות בחוקים השונים עומדות לנתבעת וגובה הפיצוי אם בכלל, כל אלו מסורים לקביעת בית המשפט הנכבד ואל לתובעים להתערב בכך.
376. מוכחש האמור בסעיף 156 לכתב התביעה. הנתבעת לא השמיצה את התובע 1 וכל טענותיו בקשר לכך אין להן על מה להיסמך. ממילא כפי שנאמר לעיל **התובע לא טורח לצטט במדויק את המילים המדוייקות אשר מהוות לטענתו לשון הרע** כך שאין כל אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לטענותיו בתביעה זו. גם טענות התובע על כוונה זדונית לכאורה של הנתבעת הן טענות מבישות את הטוען להן בעיקר נוכח העובדה כי תביעה זו הוגשה בידיים לא נקיות ובחוסר תום לב.
377. מוכחש האמור בסעיף 157 לכתב התביעה. הנתבעת לא השמיצה את התובע 2 וכל טענותיו בקשר לכך אין להן על מה להיסמך. ממילא כפי שנאמר לעיל **התובע 2 לא טורח לצטט במדויק את המילים המדוייקות אשר מהוות לטענתו לשון הרע** כך שאין כל אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לטענותיו בתביעה זו. גם טענות התובע על כוונה זדונית לכאורה של הנתבעת הן טענות מבישות את הטוען להן בעיקר נוכח העובדה כי תביעה זו הוגשה בידיים לא נקיות ובחוסר תום לב.
378. מוכחש האמור בסעיף 158 לכתב התביעה. הנתבעת לא השמיצה את התובע 3 וכל טענותיו בקשר לכך אין להן על מה להיסמך. ממילא כפי שנאמר לעיל **התובע 3 לא טורח לצטט במדויק את המילים המדוייקות אשר מהוות לטענתו לשון הרע** כך שאין כל אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לטענותיו בתביעה זו. גם טענות התובע על כוונה זדונית לכאורה של הנתבעת הן טענות מבישות את הטוען להן בעיקר נוכח העובדה כי תביעה זו הוגשה בידיים לא נקיות ובחוסר תום לב.
379. מוכחש האמור בסעיף 159 לכתב התביעה. הנתבעת לא השמיצה את התובעת וכל טענותיה בקשר לכך אין להן על מה להיסמך. ממילא כפי שנאמר לעיל **התובעת לא טורחת לצטט במדויק את המילים המדוייקות אשר מהוות לטענתה לשון הרע** כך שאין כל אפשרות להתייחס באופן ענייני ורציני לטענותיה בתביעה זו. גם טענות התובעת על כוונה זדונית לכאורה של הנתבעת הן טענות מבישות את הטוען להן בעיקר נוכח העובדה כי תביעה זו הוגשה בידיים לא נקיות ובחוסר תום לב.
380. מוכחש האמור בסעיף 160 לכתב התביעה. כאמור לעיל, כל נזק לא נגרם לתובעים מדובר על תביעה חסרת עילה שהוגשה בחוסר תום לב מובהק תוך רצון לפגוע בנתבעת ותוך ניצול ציני של הליכי בית משפט.
381. מוכחש האמור בסעיף 161 לכתב התביעה. בעיקר מוכחשת טענות התובעים כאילו הנתבעת פרסמה בפייסבוק את הכתבות נשוא תביעה זו.

382. מוכחש האמור בסעיף 162 לכתב התביעה. אין לחייב בכפל פיצוי כאשר מדובר בעוולה ספציפית. ממילא הנתבעת מכחישה גרימת כל נזק שהוא.
383. באשר לסעיף 163 לכתב התביעה - לא ברור מדוע מפנים התובעים לפסק דין במסגרת כתב התביעה. עם זאת נחמד לגלות שלפתע התובעים יודעים לצטט במדויק חלקים נרחבים מתוך פסק דין. אלא שאין כל רלוונטיות לפס"ד נודלמן.
384. מוכחש האמור בסעיפים 164-166 לכתב התביעה. אין לדון בעוולת מסגרת כאשר קיימת עוולה פרטיקולרית ועל כן כל טענות התובעים באשר לעוולת הרשלנות אין להן מקום במסגרת תביעה בגין חוק איסור לשון הרע. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת סעיפים אלו מכתב התביעה בשל היותם בניגוד לתקנות והם מסרבליים את הדיון שלא לצורך.
385. הנתבעת מכחישה את כל טענות התובעים בסעיפים אלו גם לגופם.
386. מוכחש האמור בסעיף 167 לכתב התביעה. אין לטעון טענות עובדתיות חליפיות ועל כן יש להורות על מחיקת סעיף זה מכתב התביעה.
387. מוכחש האמור בסעיף 169 לכתב התביעה. התובעים ממשיכים למחזר את טענותיהם הכלליות, ריקות מתוכן ופופוליסטיות ללא כל בסיס עובדתי או ענייני אחר. כאמור לעיל הפרסומים אינם מהווים לשון הרע כלל וממילא הם מוגנים על פי כל הגנות החוק החלות בעניין.
388. מוכחש האמור בסעיף 170 לכתב התביעה. כאמור לעיל כל נזק לא נגרם לתובעים שהשתחו במשך כחמש שנים מלתבוע וכיום הגישו תביעה זו רק כדי ללחוץ על הנתבעת ולהלך עליה אימים.
389. מוכחש האמור בסעיף 171 לכתב התביעה.
- לאור האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על דחיית התביעה ולחייב את התובעים בהוצאות הנתבעת ובשכ"ט עוה"ד של הנתבעת בצירוף מע"מ כחוק.

ט. ליבליך עו"ד
ב"כ הנתבעת